

PROGRAMACIÓ DEL DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

EOI CASTELLÓ DE LA PLANA

CURS 2025-26

ÍNDEX

A. Aspectes organitzatius

- 1. Composició del Departament. Funcions de direcció, coordinacions de Departament i professorat.**
- 2. Oferta formativa del Departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats**
- 3. Calendari de reunions**
- 4. Calendari de recollida de notes**
- 5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del Departament didàctic**
- 6. Sessions d'estandardització Departamental**
 - 6.1. Responsables de les sessions**
 - 6.2. Calendari de les sessions**
- 7. Proves Unificades de Certificació (PUC).**
 - 7.1. Administració de les proves escrites. Organització dels tribunals en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita**
 - 7.2. Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals**

B. Aspectes curriculars

- 1. Introducció**
 - a) Marc legislatiu**
 - b) Justificació de la programació**
 - c) Contextualització**
- 2. Currículum dels diferents nivells**
- 3. Distribució temporal de les unitats didàctiques**
- 4. Orientacions didàctiques**
 - a) Metodologia general i específica de l'idioma**
 - b) Activitats i estratègies d'ensenyança i aprenentatge**
- 5. Avaluació**
 - a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació**
 - b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives.**
- 6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials**
- 7. Foment de la lectura**
- 8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació**
- 9. Recursos didàctics.**
- 10. Activitats culturals complementàries**
- 11. Programació dels cursos formatius de formació contínua**

A. ASPECTES ORGANITZATIUS

1. Composició del Departament. Funcions de direcció, coordinacions de Departament i professorat

El Departament està format per sis docents. Les funcions de la cap de Departament són les que regulen els articles 25 i 26 del Decret 167/2017, de 3 de novembre, del Consell, per qual s'aprova el Reglament orgànic i funcional de les EOI de la Comunitat Valenciana.

1. Direcció i coordinació del Departament

- Dirigir i coordinar el Departament didàctic assignat, conforme a allò que estableix el Decret 167/2017 (art. 26) i les instruccions d'inici de curs.
- Presidència de les reunions del Departament i lideratge del professorat que en forma part.
- Assignació i coordinació de responsabilitats internes (coordinació de curs, nivell, modalitat a distància, etc.).

2. Programació didàctica i gestió acadèmica

- Vetlar pel compliment de la programació didàctica del Departament, en coherència amb el projecte educatiu del centre i el pla anual del centre.
- Supervisar els criteris d'avaluació, uniformitat metodològica i cohesió del Departament.
- Participar en l'elaboració i revisió de la memòria anual del Departament, amb el balanç del curs anterior i propostes de millora.

3. Coordinació amb l'equip directiu i altres òrgans del centre

- Mantenir una comunicació fluida amb la direcció del centre i formar part dels òrgans de govern i coordinació (per exemple la comissió de coordinació pedagògica) relacionats amb el Departament.
- Transmetre a la direcció les necessitats i propostes del Departament.
- Contribuir a l'aplicació de les "Instruccions d'inici de curs 2025-26" que afecten el Departament.

4. Activitats de promoció i qualitat del professorat

- Fomentar l'intercanvi de bones pràctiques, la innovació metodològica i la millora dels processos d'ensenyament-aprenentatge al Departament.
- Organitzar i supervisar sessions d'estandardització i vetlar perquè s'apliquen els estàndards establerts.
- Promoure la formació contínua del professorat i la implicació en activitats culturals i de promoció del valencià.

5. Organització de certificacions i proves

- Coordinar l'organització de les diferents proves de certificació que afecten el Departament (convocatòria, logística, avaluació, reclamacions) tenint en compte les normes internes del centre i la normativa autonòmica.
- Vetlar per l'aplicació correcta dels criteris d'avaluació, la transparència dels procediments i la resolució motivada de reclamacions.
- Participar en l'elaboració del banc d'activitats didàctiques del Departament i en la investigació i millora contínua dels processos d'ensenyament.

6. Gestió de recursos i incidències

- Identificar les necessitats de recursos materials i humans del Departament i traslladar-les a la direcció del centre.
 - Gestionar incidències internes, coordinar l'assignació de personal docent del Departament i col·laborar amb l'administració del centre en l'organització horària, grups, modificacions, etc.
 - Contribuir a l'aplicació de mesures específiques per a alumnat amb necessitats educatives especials o adaptacions, en col·laboració amb la direcció i amb els serveis corresponents.
7. Planificació estratègica i millora contínua
- Participar en la definició i aplicació del pla de millora del centre.
 - Analitzar resultats del Departament (avaluacions, proves externes, certificacions, participació) i proposar accions de millora per al curs següent.
 - Difondre i promoure la visió de qualitat, implicació i desenvolupament del Departament dins la comunitat educativa del centre.
8. Qualsevol altra funció assignada
- Atendre qualsevol altra tasca encomanda per la direcció del centre o la conselleria, i que corresponga al marc competencial del Departament i del centre.

Les funcions de la coordinadora PUC són, entre d'altres:

1. Garantir la correcta aplicació de la resolució de convocatòria de les PUC i del calendari establert per la conselleria.
2. Coordinar la informació i comunicació amb l'equip directiu del centre i amb el Departament sobre els tràmits d'inscripció, matrícula, calendari i resultats de les proves.
3. Organitzar i supervisar el procés d'inscripció i matrícula dels alumnes que han de realitzar les PUC, així com la preparació logística de les sessions: aules, materials, tribunals i planificació temporal.
4. Vetllar per al compliment dels requisits establerts recollits en la resolució vigent.
5. Exercir de suport i d'orientació pel que fa als procediments de les PUC: dates, proves, reclamacions, criteris de certificació.
6. Coordinar amb els membres del Departament per a assegurar l'homogeneïtat de criteris i la correcta organització de les PUC.
7. Participar en l'elaboració d'informes, memòries o l'avaluació de l'organització de les PUC al centre: incidències trobades, millores per a futures convocatòries.
8. Gestionar la comunicació amb la comissió coordinadora de les proves PUC.

Les funcions del professorat del Departament, atenent al que dicta el Decret 167/2017, de 3 de novembre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament orgànic i funcional de les EOI de la Comunitat Valenciana i a les instruccions d'inici de curs 2025-26 són les següents:

Funcions docents i pedagògiques del professorat del Departament

- Impartir l'ensenyament de valencià amb rigor metodològic i adequació a la programació didàctica.
- Col·laborar en l'elaboració, seguiment i revisió de la programació didàctica del Departament.

- Avaluar l'alumnat segons els criteris fixats, fer-ne el seguiment de l'aprenentatge i aplicar les mesures de reforç quan siga necessari.
- Participar en els processos d'avaluació i de certificació.
- Adaptar l'ensenyament a la diversitat de l'alumnat, atenent les necessitats específiques de suport educatiu, en col·laboració amb l'equip directiu i el Departament.
- Participar activament en les activitats de promoció de l'idioma que promou el centre.

Funcions organitzatives i de participació

- Col·laborar amb l'equip directiu del centre, el Departament i altres òrgans del centre en la planificació, organització i millora del funcionament del centre.
- Assistir a reunions dels òrgans de govern del centre, aportar informació, dades i propostes i participar en les memòries anuals, plans del centre i altres documents d'organització.
- Participar en el banc de materials didàctics del Departament i col·laborar en la difusió de bones pràctiques metodològiques i tecnologies educatives.
- Funcions de formació, innovació i qualitat
- Mantindre l'actualització professional en valencià, en metodologies d'ensenyament d'idiomes, en avaluació i en recursos tecnològics i didàctics.

Fomentar la innovació didàctica i l'ús de recursos digitals, i compartir les experiències.

- Col·laborar en la qualitat del servei educatiu ofert pel centre i participar en els processos de millora contínua (avaluacions internes, autoavaluació del Departament).
- Altres funcions
- Participar en l'organització de les PUC, així com en els procediments de reclamació i divulgació dels resultats, en la mesura que siga requerit pel Departament o l'equip directiu.
- Col·laborar en les funcions administratives que corresponguen al professorat, dins el marc de la normativa aplicable.
- Atendre qualsevol altra funció docent, organitzativa o administrativa que li sigui encomanada per l'equip directiu del centre dins del marc competencial corresponent.

2. Oferta formativa del Departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats

GRUPS CURRICULARS

A2			
GRUP	MODALITAT	DIES	HORA
VAL1A2A	Presencial	Dimarts i dijous	9 h- 11 h
VAL1A2B	Presencial	Dilluns i dimecres	15 h-17 h
B1			
VAL1B1A	Presencial	Dimarts i dijous	11 h-13 h
VAL1B1B	Presencial	Dilluns i dimecres	17 h-19 h
B2			
GRUP	MODALITAT	DIES	HORA
VAL1B2A-D	A distància	Dilluns i dimecres	9 h- 11 h
VAL1B2B	Presencial	Dilluns i dimecres	11 h-13 h
VAL1B2C	Presencial	Dilluns i dimecres	17 h- 19 h
VAL1B2D-D	A distància	Dilluns i dimecres	19 h- 21 h

C1			
GRUP	MODALITAT	DIES	HORA
VAL1C1A	Presencial	Dimarts i dijous	9 h- 11 h
VAL1C1B	Presencial	Dimarts i dijous	11 h-13 h
VAL1C1C-D	A distància	Dimarts i dijous	15 h-17 h
VAL1C1D	Presencial	Dilluns i dimecres	17 h- 19 h
VAL1C1E-D	A distància	Dimarts i dijous	17 h- 19 h
VAL1C1F-D	A distància	Dilluns i dimecres	19 h- 21 h
1C2			
GRUP	MODALITAT	DIES	HORA
VAL1C2A-D	A distància	Dilluns i dimecres	9 h- 11 h
VAL1C2B-S	Semipresencial	Dijous	9 h- 11 h
VAL1C2C	Presencial	Dimarts i dijous	17 h- 19 h
VAL1C2D	Presencial	Dilluns i dimecres	19 h- 21 h
VAL1C2E-D	A distància	Dimarts i dijous	19 h- 21 h

2C2			
GR UP	MODALITAT	DIES	HORA
VAL2C2A-S	Semipresen- cial	Dijous	11 h-13 h
VAL2C2B	Presencial	Dilluns i dime- cres	17 h- 19 h
VAL2C2C	Presencial	Dimarts i dijous	17 h- 19 h
VAL2C2D-D	A distància	Dimarts i dijous	19 h- 21 h

OFERTA FORMATIVA COMPLEMENTÀRIA

CODI	NIVELL	NOM DEL CURS	MODALITAT	HORARI
VALNCB01	B1	Pràctica d'expressió oral nivell B1 (30 h)	Presencial	Dimarts (13:00h- 14:00h)
VALNCB02	B1	Pràctica d'expressió oral nivell B1 (30 h)	Presencial	Dimecres (19:00h- 20:00h)
VALNCB03	B2	Pràctica d'expressió oral nivell B2 (30 h)	Presencial	Dimecres (13:00h- 14:00h)
VALNCA04-D	C1	Pràctica d'expressió oral nivell C1 (60 h)	A distància	Dilluns i dime- cres (16:00h- 17:00h)
VALNCB05 (de setembre a gener)	C1	Pràctica d'expressió oral nivell C1 (30 h)	Presencial	Dilluns i dime- cres (16:00h- 17:00h)

VALNCB06 (de febrer a maig) *Matrícula al gener.	C1	Preparació a la Prova de Certificació nivell C1 (30 h)	Presencial	Dilluns i dime- cres (16:00h- 17:00h)
VALNCA07	C2	Pràctica d'expressió oral nivell C2 (60 h)	Presencial	Dimecres (11:00h- 13:00h)
VALNCB08-D (de setembre a gener)	C2	Pràctica d'expressió oral nivell C2 (30 h)	A distància	Dimarts i di- jous (16:00h- 17:00h)
VALNCB09-D (de febrer a maig) *Matrícula al gener.	C2	Preparació a la Prova de Certificació nivell C2 (30 h)	A distància	Dimarts i di- jous (16:00h- 17:00h)

3. Calendari de reunions

El Departament fixa la realització de les reunions ordinàries de Departament el primer divendres de cada mes, sempre que no hi haja altres activitats al centre marcades per la Direcció. Els punts que es tractaran en les reunions es comunicaran amb antelació al professorat del Departament. L'ordre del dia es plantejarà d'acord amb les necessitats funcionals, didàctiques i d'organització del Departament, així com també les propostes i les necessitats manifestades per la Direcció de l'EOI.

S'establiran sessions de coordinació per nivells acadèmics, així com també analitzarem el seguiment de la programació, coordinarem la preparació de proves i de material didàctic. S'atendran altres aspectes com la concreció de les activitats extraescolars i complementàries i l'adquisició de materials necessaris per al correcte desenvolupament de les classes.

SETEMBRE / OCTUBRE											
22	23	24	25	26	27	28					
29	30	1	2	3	4	5					
6	7	8	9	10	11	12					
13	14	15	16	17	18	19					
20	21	22	23	24	25	26					
27	28	29	30	31							

NOVEMBRE											
3	4	5	6	7	8	9					
10	11	12	13	14	15	16					
17	18	19	20	21	22	23					
24	25	26	27	28	29	30					

DESEMBRE											
1	2	3	4	5	6	7					
8	9	10	11	12	13	14					
15	16	17	18	19	20	21					
22	23	24	25	26	27	28					
29	30	31									

GENER											
			1	2	3	4					
5	6	7	8	9	10	11					
12	13	14	15	16	17	18					
19	20	21	22	23	24	25					
26	27	28	29	30	31						

FEBRER											
										1	
2	3	4	5	6	7	8					
9	10	11	12	13	14	15					
16	17	18	19	20	21	22					
23	24	25	26	27	28						

MARÇ											
											1
2	3	4	5	6	7	8					
9	10	11	12	13	14	15					
16	17	18	19	20	21	22					
23	24	25	26	27	28	29					
30	31										

ABRIL											
		1	2	3	4	5					
6	7	8	9	10	11	12					
13	14	15	16	17	18	19					
20	21	22	23	24	25	26					
27	28	29	30								

MAIG											
					1	2	3				
4	5	6	7	8	9	10					
11	12	13	14	15	16	17					
18	19	20	21	22	23	24					
25	26	27	28	29	30	31					

JUNY											
1	2	3	4	5	6	7					
8	9	10	11	12	13	14					
15	16	17	18	19	20	21					
22	23	24	25	26	27	28					
29	30										

Cursos quadrimestrals: del 25 de setembre al 27 de gener (1r), i del 27 de gener al 29 de maig (2n).

	Inici de les classes
	Final de les classes

	Inici de la PUC
	Festiu i/o vacances

	Prova final extraordinària
	Reunió de departament

4. Calendari de recollida de notes

Seguint els criteris aprovats en la Comissió de Coordinació Pedagògica l'EOI de Castelló, realitzarem dues recollides de notes, a banda de les activitats que cada docent estableix i que també ens informen del seguiment de les classes i de l'evolució de cada alumne.

- La primera recollida de notes: cada docent informarà l'alumnat de les dates concretes de les proves de cada una de les destreses. S'acorda que les proves s'hauran de programar entre la segona meitat de desembre i les primeries de gener. Els resultats es faran saber a l'alumnat i se li donaran orientacions per a la millora. Les dates són les aprovades en COCOPE i ple Claustre. Les notes s'introduiran del 23 al 29 de gener: publicació el 30 de gener
- La segona recollida de notes: Es decideix programar-les entre el període que va des de la segona quinzena d'abril fins a principis de maig. Els resultats dels cursos d'A2 es publicaran el 15 de maig. L'informe final es lliurarà a l'alumnat entre el 13 i el 14 de maig. La Prova final ordinària es realitzarà del 27 al 29 de maig i els resultats es publicaran d'1 de juny.
- Els resultats de la resta dels cursos s'introduiran del 22 al 28 de maig i es publicaran el 29 de maig.
- Els cursos no conduents a PUC tindran una prova extraordinària dirigida a l'alumnat no apte. Es realitzarà del 22 al 30 de juny.

5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del Departament didàctic

Segons la normativa autonòmica, només s'utilitzaran les plataformes corporatives autoritzades per la Generalitat Valenciana, per a garantir la seguretat, la protecció de dades i la traçabilitat de la comunicació:

- AULES: Serà l'entorn d'aprenentatge institucional per a la gestió dels cursos, dels materials, del seguiment de l'alumnat i la comunicació docent-alumnat.
 - o El Departament treballarà un espai de coordinació i de recursos compartits.
 - o Emprarem els fòrums interns o les eines de comunicació d'Aules per a la comunicació pedagògica o organitzativa de les classes.
- Web Família / Ítaca 3: per a gestions administratives i comunicacions oficials amb alumnat o famílies.
- CORREU GVA (@edu.gva.es): És el canal corporatiu que farem servir per a tota comunicació formal entre la comunitat educativa i Conselleria.
- TEAMS / Microsoft 365 GVA: Serà la plataforma emprada per als cursos virtuals, les reunions virtuals, la coordinació i l'emmagatzematge compartit de documents (OneDrive, SharePoint).
- El Departament de valencià disposa d'un lloc propi per a compartir documentació i recursos d'interés per al professorat.

Tots els docents del Departament emprem les plataformes oficials de Conselleria i el correu corporatiu tant per a la comunicació interna i com per a la comunicació amb l'alumnat. Per als cursos virtuals emprem la plataforma TEAMS per a les videoconferències.

El treball de coordinació es fa tant presencialment com a través de les eines digitals oficials.

6. Sessions d'estandardització Departamental

Amb la finalitat de concretar els aspectes generals descrits en el Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial en la Comunitat Valenciana i actualitzar els nivells i descriptors revisats, es realitzaran dos jornades d'estandardització Departamentals anuals d'assistència obligatòria de tots els membres del Departament.

Amb l'objectiu d'homogeneïtzar els mètodes d'avaluació i la correcció de les proves, l'última jornada serà interdepartamental, també de caràcter obligatori per a tot el claustre del professorat.

6.1 Responsables de les sessions

Els responsables de planificar el treball que es durà a terme en les sessions seran la cap de Departament, que coordinarà i convocarà les sessions i la coordinadora PUC, que ajudarà en la selecció de les mostres. Entenem aquestes sessions com una peça clau en la garantia de la coherència i la qualitat en el procés d'avaluació i de certificació. L'objectiu és aconseguir coherència, fiabilitat i objectivitat en l'avaluació.

6.2 Calendari de les sessions

Es realitzaran com a mínim dues sessions. Una abans de l'inici de les proves de certificació i una altra interdepartamental que serà acordada quan la Direcció considere oportú.

El Departament podrà fer sessions addicionals per a avaluacions ordinàries o proves internes, si ho considerem convenient. En el mes d'abril es farà la primera sessió. Es farà la revisió dels criteris de correcció, de les rúbriques, dels descriptors MCER. Es distribuïran les tasques i es revisaran els models de prova.

7. Proves Unificades de Certificació (PUC)

7.1 Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita dels tribunals

Correspondrà a la cap de Departament i a la coordinadora PUC l'administració de les proves escrites. En cas de necessitar professorat de suport per a administrar les proves PUC, se sol·licitarà a la Direcció de l'EOI el nombre de docents necessaris per a tindre un correcte desenvolupament de les proves.

En les reunions de Departament, tindrà lloc la coordinació per a organitzar les sessions de correcció de les proves escrites. Es partirà del treball conjunt de tots els docents per a assegurar un desenvolupament òptim de la tasca correctora.

7.2 Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals

Correspondrà a la cap de Departament i a la coordinadora PUC l'administració de les proves orals. En cas de necessitar professorat de suport o professorat avaluador per a realitzar les avaluacions orals, també es demanarà a la Direcció el nombre de docents necessaris.

La cap de Departament coordinarà el professorat per a desenvolupar la tasca avaluadora de manera homogènia i objectiva.

B. ASPECTES CURRICULARS

1. Introducció

a. Marc legislatiu

La programació de valencià del curs 2025-26 es fonamenta en la legislació vigent, que detallem a continuació:

- LLEI ORGÀNICA 2/2006, de 3 de maig, d'Educació (articles 59-62).
- REIAL DECRET 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establert per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.
- DECRET 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana.
- RESOLUCIÓ de 30 de juliol de 2025, de la Secretaria Autonòmica d'Educació, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana durant el curs 2025-2026..
- REIAL DECRET 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual queden fixades les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- REIAL DECRET 1/2019, de 11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2 de les ensenyances d'idiomes de règim especial. (BOE 12.01.2019)
- ORDRE 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.

b. Justificació de la programació

La nostra és una societat bilingüe i el valencià és un patrimoni que cal promoure i impulsar. Entre les nostres funcions com a docents de valencià està aconseguir que l'alumnat procedent d'altres països o d'altres comunitats s'integren des del punt de vista de la llengua; sense oblidar la responsabilitat que tenen els organismes oficials de donar recursos a aquells ciutadans valencians que per l'edat no pogueren aprendre en la seua llengua en el sistema educatiu valencià i a aquells, que tot i haver estat escolaritzats en valencià, necessiten ampliar i millorar els coneixements de la llengua.

El Departament de valencià forma part de l'EOI de Castelló de la Plana, on es poden dur a terme els dos aspectes comentats: d'una banda, començar l'aprenentatge en valencià i, de l'altra, ampliar-ne els coneixements tenint en compte la filosofia del MECR. El Marc ens presenta un

enfocament orientat a l'acció, a l'ús de la llengua i d'aquest enfocament, se'n deriva un model de competència comunicativa lingüística que té una base fonamentalment pràctica i que comprén tant la competència lingüística com les competències sociolingüística i pragmàtica.

Es tracta que l'estudiant, com a usuari de l'idioma, arribe a ser capaç de posar en joc les competències esmentades per a dur a terme activitats lingüístiques per mitjà del processament receptiu i productiu de textos de distints tipus sobre diversos temes, en àmbits i contextos específics, i per mitjà del desenvolupament de les estratègies més adequades per a dur a terme les esmentades activitats.

D'aquestes competències, les purament lingüístiques són únicament un vehicle per a la comunicació i, en aquest sentit, l'alumne haurà d'adquirir-les a través d'activitats i tasques en què les esmentades competències es posen en ús. De la mateixa manera, les competències sociolingüística i pragmàtica hauran d'adquirir-se preferentment a través de tasques en què s'utilitzaran materials autèntics que els permetran entrar en contacte directe amb els usos i característiques de la llengua real.

Les tasques d'aprenentatge que hem planificat seran comunicatives, per a oferir a l'alumnat l'oportunitat d'utilitzar l'idioma tal com ho faria en situacions reals de comunicació. En el context d'unes tasques d'aquestes característiques, l'alumnat durà a terme activitats d'expressió, comprensió, mediació o una combinació d'elles amb la finalitat que obtinguen uns coneixements formals que li permeten comprendre i produir textos ajustats a les necessitats de comunicació establertes en cada nivell.

c. Contextualització

La programació que presentem ha planificat el curs acadèmic de valencià per al curs 2025-26 a l'Escola Oficial d'Idiomes (EOI) de Castelló. En el disseny del present document, ens hem basat en la legislació vigent que regula l'organització i el funcionament de les EOI de la Comunitat Valenciana, i estableix els elements curriculars de valencià. Així mateix, hem recollit moltes de les orientacions i de les recomanacions que ofereix el Marc Europeu Comú de Referència per a les llengües (MECR) i el volum complementari del MECR especialment les relacionades amb planificació, el treball de la llengua i l'avaluació han sigut integrades en els diversos apartats que a continuació presentarem.

En aquesta escola s'imparteixen els següents idiomes: alemany, anglés, àrab, espanyol per a estrangers, francès, italià, portuguès, romanés, rus, valencià i xinés. En el curs 2020- 2021 es van posar en funcionament les EOI la Plana Baixa i l'EOI el Maestrat que han facilitat l'accés als estudis a persones que viuen lluny de la ciutat de Castelló. La posada en funcionament de l'EOI Virtual el curs passat ens va llevar un percentatge significatiu de l'alumnat i vam perdre mig docent al Departament. Aquest curs al Departament ofertarem cursos en modalitat virtual i semipresencial, fet que no ha comportat que tornem a tindre la plantilla que teníem abans de la constitució de l'EOI virtual.

El valencià és una llengua d'ús habitual de la població a Castelló i rodalia, tot i que en procés evident de minorització. Hem dissenyat l'ensenyament del valencià de manera molt lligada a l'entorn per tal d'oferir a l'alumnat el màxim nombre de contactes reals amb la llengua. Com

que el punt d'arribada de tots els cursos és el domini funcional i efectiu de la llengua, la funcionalitat i l'eficàcia han sigut els pilars de la nostra planificació didàctica.

Lingüísticament, la majoria del nostre alumnat té el castellà com a L1 o en té un domini acceptable. Aquest fet serà tractat com un enriquiment i no com un desavantatge, seguint la teoria de la competència subjacent comuna de Cummins. Així mateix, posarem en valor el domini de totes les llengües que hi haja a l'aula. Recorrerem a altres llengües de l'alumnat o de les quals en són coneixedors per a explicar qüestions lingüístiques concretes, sempre que això supose un ajut per a la comprensió dels continguts.

A banda de la diversitat lingüística, a l'aula trobem més tipus de diversitat. La legislació que regula les EOI marca com a requisit tindre els 16 anys complits i descriu els estudiants com a persones que desitgen o necessiten adquirir o perfeccionar la seua competència lingüística. Açò d'entrada ja ens mostra dues motivacions ben diferents de l'alumnat. Hi ha alumnat que estudia sense pressions professionals i, d'altres, que necessiten el valencià per al seu currículum o per al treball. Aquest darrer grup està constituït principalment per treballadors del sector públic, principalment del sector educatiu, de sanitat i d'altres administracions públiques. A més, tenim alumnat d'edats ben diferents i també amb diversitat de ritmes d'aprenentatge.

La proximitat a l'UJI propicia que hi haja també molts universitaris, un sector avesat a estudiar i a organitzar-se adequadament. Ara bé, trobem també persones grans que han decidit estudiar valencià per gust de fer-ho, sense pressions de cap tipus. Si hi afegim els adults actius laboralment, tenim una idea aproximada de com són els grups de valencià a l'EOI. Per tal d'atendre aquesta diversitat, les tasques són de vegades obertes i plantegen la possibilitat d'adaptar-les a les pròpies necessitats i interessos.

Les modalitats en línia han provocat que aquest curs tinguem alumnat d'altres comarques i que canvien el perfil que hem tingut sempre a l'EOI. En un mateix grup en línia, tenim alumnat de tot el territori i amb una diversitat major que la que hem tingut en els cursos anteriors.

2. CURRÍCULUM DELS DIFERENTS NIVELLS

CURRÍCULUM NIVELL BÀSIC A2

Els ensenyaments de nivell bàsic A2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprén com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant a classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals. Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptivament i productivament, tant de manera parlada com escrita. A més, l'alumnat ha de poder intervindre entre parlants de diverses llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requereixen comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguin expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell bàsic A2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. La llengua és l'estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques són òptimes i la comunicació, directa. Els textos versen principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per a l'alumnat i es poden transmetre cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.)
- Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians. Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.
- Comprendre, sempre que es puga rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari és d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos van acompanyats preferiblement d'imatges o il·lustracions i es refereixen a la vida quotidiana.
- Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es refereixen principalment a temes quotidians o de rellevància immediata per a l'alumnat.
- Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua A) articulat de forma clara i lenta. Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interés immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill. Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i reba ajuda per a participar-hi i expressar els seus suggeriments.
- Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interés immediat o necessitat. Transmetre dades rellevants contingudes en textos curts, senzills i informatius amb

estructuració clara, sempre que els textos siguin concrets, els temes, familiars i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

GRAMÀTICA

Oració

- Concordança de subjecte-verb, subjecte-verb-atribut.
- Oracions declaratives, afirmatives i negatives.
- Ordre i absència dels elements de l'oració.
- Oracions interrogatives i exclamatives amb partícules i sense partícules.

Estructures bàsiques.

- Interjeccions més usuals.
- Oracions coordinades més usuals amb els nexes més freqüents (copulatiu, disjuntiu, distributiu i adversatiu).
- Oracions subordinades més usuals (condicionals, causals temporals i comparatives).
- Oracions subordinades introduïdes pel gerundi i els adverbis *mentre* i *quan*.
- Relacions temporals en el passat.
- Oracions impersonals.

Nom

- Flexió bàsica de gènere i nombre en el vocabulari del nivell.
- Estructures amb el substantiu com a nucli del SN.
- Formació del femení: afegiment de *-a* al masculí; canvi de *-e* per *-a*; canvi de *-o* per *-a*; addició de *-na* als masculins acabats en vocal tònica.
- Formació del plural: afegiment de *-s*, *-ns* i *-os*; canvi de *-a* per *-es*.
- Concordança bàsica de gènere i nombre.
- Numerals cardinals.

Pronom

- Pronoms personals tòpics i febles que expressen dixi personal (*jo, tu, ell, ella...*; *em, et, es...*; *-me, -te, -se...*; *m', t', s'...*; *'m, 't, 's...*).
- Pronoms febles (*em, et, es, en, hi, ho...*). Formes i combinacions dobles més habituals.
- Pronoms de tercera persona en funció de complement directe (*el, la, els, les, l', -lo, -la, -los, -les, 'l, 'ls*) i de complement indirecte (*li, els, -li, -los*).
- Pronom feble *ho* en funció d'atribut i en funció de CD neutre.
- *En, hi, ho*: usos necessaris en les funcions comunicatives. Pronom feble *hi* adverbial. Pronom feble *en* combinat amb la forma verbal *hi ha*. Forma de combinació *s'hi*. Formes de combinació pronominal amb el locatiu *hi*.
- Usos bàsics dels pronoms interrogatius més freqüents (*qui, què, com, quan, quant, quin/a, quins/nes, on*).
- Usos bàsics dels pronoms relatius *què* i *on*.
- Pronoms demostratius (*aquest, este, aquell, aquella...*).
- Pronoms neutres (*açò, això, allò*).
- Pronoms possessius (*el meu, el teu, el seu, la seua...*).
- Pronoms indefinits bàsics (*algú, ningú, tots, res...*).

Article

- Articles personals (*en, na, n', el, la, l'*).
- Articles definits (*el, la, l', els, les*).
- Articles indefinits (*un, una, uns, unes*).
- Contracció dels articles masculins (*al/als, del/dels, cal/cals, can*).

Adjectiu

- Flexió de gènere i nombre dels adjectius en el vocabulari del nivell.
- Formació del femení: afegiment de *-a* al masculí; canvi de *-e* per *-a*; canvi de *-o* per *-a*; addició de *-na* als masculins acabats en vocal tònica.
- Formació del plural: afegiment de *-s, -ns* i *-os*; canvi de *-a* per *-es*.
- Estructures amb l'adjectiu com a nucli del CN. Estructures adjectives per formar complements del nom: *Mira que n'ets, de + adjectiu*.
- Adjectius en grau superlatiu (*el més ..., el menys ..., sufix -íssim*).
- Estructura de la comparació (*més ... que, menys ... que, tan ... com*).
- Adjectius qualificatius de persones.
- Adjectius demostratius. Flexió de gènere i nombre.
- Adjectius possessius tòpics (*el meu cotxe, la seua germana...*). Adjectius possessius àtons més freqüents (*mon pare, ma casa, sa mare...*).
- Adjectius numerals cardinals (*quaranta cartes*) i numerals ordinals fins al desé (*la segona porta*).
- Adjectius indefinits bàsics (*algun, cap, gens, mateix, tot...*).
- Adjectius quantitius variables i invariables més bàsics (*massa, més, menys, prou, bastant, molt, poc*).

Verb

- Estructures de l'oració simple amb el verb com a nucli del SV. Verbs regulars d'accions quotidianes: mode indicatiu (present, passat perifràstic, passat simple, perfet, plusquamperfet, futur), mode condicional (simple), mode imperatiu.
- Verbs irregulars: present dels verbs *voler, poder, tindre* i *valdre*; present i passat dels verbs *nàixer, córrer, saber, voler, ser, dir-se, veure, anar, fer, estar, poder, tindre* i *conèixer*; present d'indicatiu dels verbs *ser, dir-se, viure, tindre, nàixer, conèixer, omplir* i *obrir*.
 - Subjuntiu de la conjugació regular i dels irregulars més usuals.
 - Verb *haver-hi*.
 - Ús dels impersonals *nevar, ploure, fer sol, fer fred/calor*, etc. en present, perfet i imperfet.
 - Formes no personals: participis regulars i participis dels verbs *dur, prendre, beure, descobrir, obrir, prendre* i *suspendre*.
 - Perífrasis d'obligació i probabilitat. Formes d'obligació amb *haver de* i *caldre*, en forma personal i impersonal.
 - Correlació de temps verbals: contrast de passat (passat simple i perfet); concordança dels temps verbals en passat (pretèrit imperfet, passat simple i perfet d'indicatiu).
 - Fórmules i estructures:

- *Estar* + adjectiu.
- *Tindre* + SN.
- *Hi hauria d'haver més...* / *N'hi hauria d'haver més.*
- *Vols que* + subjuntiu present; *doncs* + imperatiu.
- *He decidit (de)* + infinitiu; *he pensat* + infinitiu, verb en futur.
- *Anar a* + infinitiu; *estar* + gerundi.
- *És mentida* / *fals que* + subjuntiu present/perfet; *no és veritat que* + subjuntiu present/perfet.
- *Això no vol dir que* + subjuntiu present, *una cosa és que* + subjuntiu present; *encara que* + subjuntiu present.
- (No) *Havia d'haver* + part.; (no) *hauria d'haver* + participi.
- Plusquamperfet de subjuntiu i condicional perfet en frases com: *Si no m'haguera* + infinitiu, *hauria* + participi...
- Per a fer advertències, imperatiu negatiu: *no* + present de subjuntiu.
- Per a preguntar i donar indicacions: *On puc trobar un* + SN?; *Hi ha cap lloc on* + present de subjuntiu?; *Veu* + SN?; *Veu on hi ha...*?; *Quan* + present de subjuntiu...; *Hi ha* + SN; *Hi deu haver* + SN; *Hi ha d'haver* + SN; *N'hi ha un / algun...*; *N'hi deu haver un / algun...*; *N'hi ha d'haver un / algun...* + S. Adverbial de lloc).
- Per a expressar hàbits (*soler* + infinitiu, *acostumar a* + infinitiu i *estar acostumat a* + infinitiu en present i en imperfet d'indicatiu).
- Per a expressar temor: *Em fa por que* + verb (futur)...; *Em fa por que (no)* + verb (present subjuntiu)...; *Em fa por (de)* + infinitiu...
- Per a donar consells: *Per què no* + present d'indicatiu?
- Per a recriminar algú de no haver fet alguna cosa que s'havia advertit anteriorment: *T'he dit que* (i variants) + imperfet subjuntiu.
- Per a justificar-se o disculpar-se de no haver fet alguna cosa: *He hagut de* + infinitiu; *Vaig haver de* + infinitiu.
- Per a posar objeccions o expressar dubte: *Vols dir? Tingues en compte que...*, *estàs segur que...?*; *No ho veig gens clar...*
- Per a narrar un esdeveniment passat, expressant alleujament i fent hipòtesis del que hauria pogut passar: *Sort que...*; *Si no arriba a ser perquè / per...*
- Per a expressar projectes o fer suposicions: *segurament* + futur; *a la millor* + futur; *Podríem* + infinitiu?; *Què et semblaria si* + imperfet de subjuntiu?; *si* + imperfet de subjuntiu?; *I per què (en comptes de)* + infinitiu) + *no* + verb en present?; *Què faries si* + imperfet de subjuntiu?
- Per a donar informació de manera directa: *M'han dit que...*; *Es veu que...*; *Saps que...*

Adverbi

- Adverbis de manera: *bé, només, així, sobretot...* Formació bàsica dels adverbis acabats en - *ment, adjectiu* (en femení) + -*ment*: *rarament, fàcilment...*
- Adverbis de quantitat: *prou, molt, gens, cap, res, massa, només, sols, bastant...*
- Adverbis modals: *potser, qui sap, segurament, necessàriament, tal vegada, tal volta...*
- Adverbis de temps: *sempre, sovint, de vegades, de tant en tant, mai, ara, havent dinat, tard, prompte, aviat, ja, mentre, mentrestant, de demà en..., després, en acabar, per acabar*;

dies de la setmana; mesos de l'any, estacions.

- Adverbis de lloc: *ací, allà, sota, sobre, dins, fora, al centre, dreta, esquerra, davant, darrere, al mig, dalt, baix, (a/al) davant, (a/al) darrere, (a) dins, (a) fora, a banda i banda, davant per davant...*
- Adverbis i expressions equivalents de direcció, quantitat i manera: *pujant, baixant, entrant a mà..., eixint, molt, poc, gens, almenys, prou, bastant, una mica, només, solament, a poc a poc, de pressa...*
- Adverbis d'ordre: *primer, després, tot seguit, finalment.*
- Adverbis afirmatius i negatius: *sí, no, també...*

Preposició

- Usos bàsics de les preposicions àtones i de les tòniques més usuals.
- Locucions prepositives més habituals: *a causa de, a força de, al llarg de...*
- Ús de les preposicions *amb, de, a* davant de les partícules interrogatives *qui, què, quin*, etc.
- Ús de les preposicions *de, per, sense* per a formar determinants del nom.
- Ús de les formes *en/amb*.

DISCURS

Adequació

- Pràctica i ús del registre informal i estàndard en les situacions comunicatives del nivell i introducció al registre formal.
- Expressions freqüents per a expressar funcions socials com ara saludar, agrair, demanar disculpes, acomiadar-se...
- Tipologies textuais corresponents al nivell: notes i missatges relacionats amb les activitats quotidianes, descripcions breus, qüestionaris, correus electrònics, cartes...

Coherència i cohesió

- Organització del text: ús, format i funció dels paràgrafs en un text.
- Quantitat, qualitat, rellevància, ordre i claredat de la informació.
- Tema: enfocament i contingut, selecció lèxica i d'estructures sintàctiques.
- Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral.
- Fórmules per a adreçar-se a algú, cridar l'atenció i saludar, per a mantindre i cedir el torn de paraula, per a demanar i expressar confirmació, per a mostrar acord o desacord, per a iniciar un discurs introduint un tema nou...
- Fórmules per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals.
- Sistema de representació gràfica per a separar idees, per a citar paraules d'altres persones: dos punts, cometes...
- Estructuració del discurs, divisió en parts: inici, desenvolupament i conclusió.
- Puntuació com a recurs de cohesió del text escrit.
- Entonació com a recurs de cohesió del text oral.
- Ús de marcadors del discurs: marcadors espacials, marcadors temporals, connectors textuais entre oracions coordinades i subordinades, marcadors o connectors textuais d'enllaç i relació lògica entre oracions o paràgrafs i marcadors per a mantindre el discurs oral.
- Concordança verbal i nominal entre els elements bàsics de l'oració (subjecte, predicat i complement; article, substantiu i adjectiu).

- Concordança bàsica dels temps verbals en el discurs.
- El·lipsi dels elements coneguts: del subjecte, del verb i dels dos en les respostes.
- Fórmules per a demanar i expressar un estat d'ànim; per a disculpar-se; per a regular l'ordre de les intervencions en una discussió formal; per a demanar permís per a parlar; per a donar la paraula i deixar parlar algú; per a començar a parlar; per a precisar dins d'una explicació; per a posar exemples i per a demanar algú si l'han entés; per a indicar sorpresa, perplexitat, dubte, incredulitat i certesa; per a fer una enumeració dins d'una explicació, i per a referir-se a una afirmació feta anteriorment.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Vocabulari i enunciats fraseològics habituals de les situacions comunicatives i temes del nivell.
- Interferències lèxiques comunes amb les llengües de l'entorn de l'usuari o aprenent.
- Locucions, frases fetes i col·locacions usals en les situacions comunicatives bàsiques.

Significat

- Sinonímia, antonímia i hiponímia entre les paraules del vocabulari bàsic.
- Relacions semàntiques.
- Falsos amics.

Formació de paraules

- Composició, derivació i habilitació. Formació de paraules cultes.

Derivació de paraules

- Creació lèxica: sufixos de derivació que designen formació de substantius.
- Valor dels sufixos més freqüents: gentilicis (*-a/-ana*, *-í/-ina*, *-és/-esa*, *-enc/-enca*), professions (*-er/-era*, *-ista*, *-or/-ora*, *-aire*), establiment (*-ia*), plantes i arbres fruiters (*-er*, *-er*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Coneixement de la correspondència entre l'alfabet i els sons de la llengua.
- Vocalisme tònic i àton: vocalisme valencià.
- Accentuació. Introducció al coneixement de l'accentuació.
- Síl·laba, diftongs i hiats.
- Grups consonàntics i dígrafs.
- Reconeixement fònic de les consonants en el vocabulari bàsic. Alveolars sonores i sordes, palatals sonores i sordes, laterals i ròtiques.
- Usos bàsics de l'apostrofació. Elocució correcta en les elisions vocàliques més usals amb l'article.
- Usos bàsics de la contracció.
- Sonoritzacions i ensordiments.

Ortografia

- Accentuació gràfica i dièresi.
- Apòstrof i contracció.
- Ortografia de les consonants en els mots més usals: *p/b*, *c/g*, *t/d* en posició final; *b/v*, regles generals; alternances; *g/j*, *tg/tj*, *-ig/tx*, *x/ix*, *c/ç*, *s/ss*, *z/tz/ts*, *m/n/ny*, *l/l·l/ll*, *r/rr*;

escriptura de la *h* en paraules del vocabulari bàsic i en el verb *haver*.

- Majúscules i minúscules. Escriptura de les majúscules i de les minúscules, respectant les normes bàsiques que regulen l'ús de la majúscula inicial i la majúscula en els noms propis.
- Signes de puntuació: ús del punt i de la coma, ús i ortografia del signe d'interrogació i d'admiració, ús dels dos punts davant d'una enumeració o llista.

CURRÍCULUM NIVELL INTERMEDI B1

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per sortir-se'n en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs en què s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics; i en entorns educatius i ocupacionals en què es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versen sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i que continguin estructures senzilles i un repertori lèxic comú no gaire idiomàtic.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a una velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tractin d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seves experiències i interessos, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguin confirmar alguns detalls.
- Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, i sortir-se'n amb una correcció i una fluïdesa suficients per mantenir la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguin evidents l'accent estranger, les pauses per fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i sigui necessària una certa cooperació d'aquell per mantenir la interacció.
- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat o d'interès personal.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, utilitzant

amb una correcció raonable un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.

– Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions de caràcter habitual en què es produeixen intercanvis senzills d'informació relacionats amb assumptes quotidians o d'interès personal.

GRAMÀTICA

Oració

- Nexes i locucions conjuntives de coordinació i de subordinació més freqüents: adversatius (*però, sinó...*), concessius (*encara que, tot i que...*), consecutius (*doncs, per tant...*), temporals (*quan, mentre, cada vegada que, sempre que, abans que (no), després que...*), condicionals (*si, en cas que...*), causals (*perquè, ja que...*).
- Oracions de relatiu introduïdes pel pronom relatiu *que*.
- Oracions per a expressar possibilitat introduïdes per un verb principal: *pot ser, és possible*.
- Oracions per a expressar dubte introduïdes per *potser, a la millor, a veure si...*
- Estructures amb subjuntiu perfet + imperatiu en les instruccions.
- Fórmules per a expressar possibilitat: *pot ser* + indicatiu, *pot ser que* + subjuntiu, *deure* + infinitiu.
- Estructures per a fer advertiments: *anar amb compte (de)* + infinitiu i *anar amb compte que no* + imperfet de subjuntiu.
- Estructures per a emetre una opinió: *al meu entendre..., tinc entès que..., em fa l'efecte que...*
- Estructures per a fer un incís: *bé..., un moment..., abans que... (no) me n'oblida...*
- Estructures per a prosseguir: *aleshores..., com deia...*
- Estructures per a resumir: *en fi..., en resum...*
- Ús de les expressions: *és possible que..., és probable que..., per descomptat, ja ho crec*, etc.
- Expressions per a donar consells.
- Ús de les expressions: *li / us fa res..., voldria/voldrieu..., em podria / em podrieu..., deixeu-me...*

Nom

- Flexió del gènere del substantiu: regular amb alteració gràfica d'accent (*secretari/secretària*); irregular i invariable (*cavall/egua; monarca/monarca*).
- Flexió del nombre del substantiu: regular amb modificació consonàntica (*roig/rojos*); amb alteració gràfica d'accent (*examen/exàmens*); altres alteracions gràfiques (*plaça/places, llengua/llengües*).
- Ordinals.

Pronom

- Concepte i classificació de pronoms personals: forts i febles.
- Morfologia dels pronoms personals forts: gènere, nombre i persona.
- Pronoms febles: formes davant i darrere del verb, combinació amb verbs pronominals i combinació de dos pronoms, formes pronominals darrere d'infinitiu, convencions

ortogràfiques, formes normatives i formes col·loquials.

- Apostrofació (elisió vocàlica) en combinacions de pronoms febles de CD i CI.
- Pronoms relatius *que, el qual / la qual, on, el que / la que, aquell que / aquella que, qui*.
- Pronoms interrogatius: *què, qui, quin, on, com*. Distinció semàntica: *quan/quant*.
- Distinció entre el pronom indefinit *res* i els quantitatius *gens* i *cap*.

Article

- Articles: formes de l'article definit i indefinit.
- Contracció i apostrofació.

Adjectiu

- Flexió de gènere i de nombre de l'adjectiu d'una i de dues terminacions.
- Adjectius qualificatius: descripció física de persones i d'objectes; caràcter personal i estats d'ànim; diferència entre *gruixut* i *gros*.
- Graus de l'adjectiu: superlatius (*-íssim*); intensius (*-et, -ó*); comparatius: gradatius i superlatius (*millor/pitjor..., el millor, el pitjor...*); avaluatius (*bo, dolent, regular...*).
- Demonstratius. Identificació de les formes simples i reforçades: funcions bàsiques (*este/aquest producte, eixe/aqueix gos*).
- Possessius: formes tòniques, formes àtones més habituals dels possessius i contextos familiars en què se solen usar.
- Quantitatius variables i invariables. Ús de *quant* i de *bastant*. Locucions més freqüents que fan funció de quantitatiu (*bona cosa de, gens ni mica de, un grapat de, un muntó de, un fum de...*).
- Indefinits variables i invariables (*diversos, diferents, qualsevol, tal...*).

Verb

- Repàs de formes i temps dels verbs regulars i dels irregulars més freqüents.
- Perfet simple dels verbs regulars i d'alguns verbs irregulars d'ús més freqüent.
- Futur simple de verbs de la 2a conjugació acabats en *-re*: *prendre, permetre...*
- Pretèrit perfet i plusquamperfet de subjuntiu en frases que expressen una predicció.
- Temps compostos de subjuntiu.
- Imperfet de subjuntiu en oracions condicionals.
- Condicional compost.
- Temps verbals de la narració històrica: present, passat perifràstic, passat simple i perfet d'indicatiu.
- Repàs de l'imperatiu. Imperatiu en 2a persona del plural per a redactar avisos i peticions.
- Imperatiu i present de subjuntiu per a donar instruccions. Imperatiu de verbs velaritzats.
- Subjuntiu en oracions d'imperatiu negatiu.
- Verb *haver-hi* (*hi ha* i *n'hi ha*).
- Verbs *fer-se* i *tornar-se*.
- Verbs *veure, veure-hi, sentir* i *sentir-hi*.
- Verbs de moviment més usuals.
- Perífrasi d'obligació *haver de* + infinitiu en les instruccions.
- Perífrasis d'obligació en condicional amb *haver de* i *caldre*.

- Perífrasi de probabilitat *deure* + infinitiu.
- Verbs: *ser, estar* amb valor locatiu. Verb *semblar*.
- Verbs de règim preposicional: *atrevir-se a, començar a, decidir-se a, negar-se a, pensar en, confiar en...*

Adverbi

- Adverbis i locucions adverbials de temps, de manera, de lloc i de quantitat més freqüents.
- Adverbis i locucions adverbials d'afirmació (*sens dubte, de debò, prou, i tant...*) i negació (*de cap manera...*).
- Formació dels adverbis en *-ment*.
- Comparatius: *més / menys que, tant com*.

Preposició

- Preposicions i locucions prepositives de mitjà o d'instrument (*a, amb, a través de...*).
- Preposicions de tema (*de, sobre...*).
- Preposicions i locucions prepositives de causa (*amb motiu de, a causa de, arran de, per culpa de, gràcies a...*)
- Preposicions i locucions prepositives de relació (*per, en comptes de, en lloc de...*).
- Preposicions *per* i *per a*.
- Preposició *a* davant de topònims i mots com *classe, casa...*
- Solucions als usos impropis de les preposicions: la preposició *a* davant de complement directe.

DISCURS

Adequació

- Pràctica i ús del registre estàndard i del formal en les situacions comunicatives del nivell.
- Tipologies textuais corresponents al nivell: missatges i cartes de caràcter personal (SMS, correus electrònics, xat, cartes) per a intercanviar informació, interessos, experiències, reaccions i sentiments; cartes formals bàsiques; qüestionaris sobre temes generals; notes i missatges relacionats amb temes de treball, serveis, estudi i oci; instàncies; informes breus de caràcter informatiu i explicatiu; missatges en fòrums virtuals sobre temes coneguts.
- Expressions freqüents per a dur a terme funcions socials: narrar experiències, esdeveniments, històries, fets reals i imaginaris; fer descripcions breus sobre persones, objectes, activitats, serveis i llocs; argumentar sobre qüestions conegudes; descriure plans i projectes...

Coherència i cohesió

- Organització del text: ús, format i funció dels paràgrafs en un text.
- Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral (en situacions convencionals com comprar, menjar o reservar una habitació en un hotel).
- Quantitat, qualitat, rellevància, ordre i claredat de la informació.
- Tema: enfocament i contingut.
- Selecció: lèxic, estructures sintàctiques i contingut rellevant.
- Referència espacial: ús d'adverbis i expressions espacials.
- Referència temporal: ús dels temps verbals, adverbis i expressions temporals.

- Puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.
- Recursos de cohesió del text oral: entonació, pauses, mitjans paralingüístics.
- Ús de marcadors o connectors textuais: espacials (d'ubicació), temporals (per a expressar accions successives), entre oracions coordinades i subordinades, d'enllaç i de relació lògica entre oracions i paràgrafs, per a mantindre el discurs...
- Estructuració del discurs, divisió en parts:
- Inici del discurs: iniciadors, introducció del tema, focalització (ordre de paraules, ús de partícules, etc.), enumeració.
- Desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic, manteniment del tema (referència, substitució, repetició, sinonímia, camps semàntics), expansió temàtica (exemplificació, reforç, contrast i introducció de subtemes), canvi de tema.
- Manteniment i seguiment del discurs oral: presa, manteniment i cessió del torn de paraula, demostració de comprensió, petició d'aclariment, etc.
- Conclusió del discurs: resum i recapitulació, indicació de tancament textual, tancament textual.
- Concordança verbal i nominal entre els elements de l'oració.
- Concordança dels temps verbals en el discurs.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Lèxic, locucions, col·locacions i enunciats fraseològics habituals de les situacions comunicatives i temes del nivell.
- Distinció entre lèxic propi, barbarisme i manlleu.

Significat

- Sinonímia, antonímia, hiperonímia i hiponímia del vocabulari usual.
- Relacions semàntiques.
- Alternatives als barbarismes més usuals.
- Locucions i frases fetes més usuals.
- Precisió lèxica i genuïnitat en el vocabulari usual.

Formació de paraules

- Regles generals de composició.

Derivació de paraules

- Principals prefixos i afixos.
- Ampliació dels gentilicis. Suffixos dels gentilicis *-à/-ana*, *és/-esa*, *í/-ina*, *-enc/-enca* i altres.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Relació so i grafia. Remarques en paraules d'ús habitual.
- Vocals *e* i *o* (obertes i tancades).
- Elisions vocàliques en vocabulari bàsic i expressions.
- Síl·laba, diftong i hiat.
- Pronunciació correcta de les formes verbals en present d'indicatiu acabades en *-iar*.
- Distinció de les síl·labes àtones i tòniques.
- Separació de paraules en síl·labes.

- Discriminació dels sons consonàntics propis de la llengua en posicions contrastants amb altres llengües.
- Identificació dels emmudiments consonàntics més freqüents i aplicació en l'activitat discursiva.
- Articulació clara de les consonants simples, els grups consonàntics i les geminacions.
- Repàs dels sons laterals, fricatius i africats i dels grups consonàntics.
- So vibrant *r*, a inici de paraula i després de consonant. La *rr* entre vocals per al mateix so vibrant.
- So de la *x* a inici de mot o després de consonant, o *ix* entre vocals.
- Entonació emfàtica: interrogació i exclamació.
- Enllaços fònics.

Ortografia

- Alfabet i grafies.
- Coneixement de les lletres modificades i simples, dels dígrafs i de les geminacions en el vocabulari familiar.
- Principals casos de confusió *a/e*, *o/u*.
- La *e* en les paraules usals començades per *em-*, *en-*, *es-*, *eix-*.
- Alternances *e/i*, *o/u* en les formes verbals irregulars.
- Normes generals de l'accentuació.
- Normes bàsiques de la dièresi.
- Normes bàsiques de l'ús del guionet.
- Regles generals d'apostrofació de l'article i de la preposició *de*.
- Apòstrof en pronoms febles units al verb i en combinacions bàsiques de pronoms febles.
- Alternances ortogràfiques de les oclusives finals que apareixen en la flexió i derivació dels adjectius, substantius i verbs.
- Paraules del vocabulari usual acabades en consonant oclusiva.
- Grups *cu-/qu-*.
- Grafies *-xc-* i *-cc-*.
- Grafia *-v-* en els imperfects d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació.
- Escriptura de la variació ortogràfica *c/ç* que es produeix amb la flexió en substantius, adjectius i verbs.
- Paraules acabades en *-ança*, *-ença*.
- Escriptura del so [ks] i [gz].
- Paraules acabades en *-essa*, *-esa*.
- Flexió nominal dels gentilicis acabats en *-és*.
- Paraules del vocabulari general derivades de paraules agudes acabades en vocal + *s*.
- Grup consonàntic *-sc-*.
- Palatals *g*, *j*, *tg*, *tj* i *-ig* en paraules del vocabulari usual i les excepcions principals a la norma general de l'ús de la *g/j*.
- Norma general: consonant + *x*, *tx* entre vocals, *x-* a inici de paraula.
- Variació ortogràfica de la flexió en paraules del vocabulari usual en aplicació de

la norma general: *j + a, o, u; g + e, i*.

- Derivats de les paraules acabades en *-tx* i *-ig*.
- Pronunciació de la *x*- a inici de paraula i després de consonant.
- La */l/* en els grups *al·l-, col·l-, il·l-, -el·la* i *-il·la*. Grafies geminades *tl / tll* en paraules del vocabulari general.
- Nasal *m-* davant de les grafies *-b, -p, -m*. Nasal *-ny* final.
- Ròtica *r-* a principi de paraula i després de consonant. Pronunciació de *-r* final que en alguns parlars s'emmudeix.
- La *h* en posició inicial i intercalada. Verb *haver* en els temps compostos.
- Normes bàsiques d'escriptura de les majúscules i de les minúscules.
- Usos dels signes de puntuació més habituals.

CURRÍCULUM NIVELL INTERMEDI B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per viure de manera independent en llocs en què s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari, o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requereixin la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en l'entorn esmentat.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma, amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faci sense esforç, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que contingui estructures variades i complexes, i un repertori lèxic que inclogui expressions idiomàtiques d'ús comú, que permetin apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interès o especialització propi, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones.
- Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars i prou detallats, d'una certa extensió, ben organitzats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard, i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeti comunicar-se amb eficàcia tot i que encara pugui cometre errors esporàdics que provoquin la incomprensió, dels quals sol ser

conscient i que pot corregir.

- Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant implícites com explícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats i prou detallats, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interès personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma àmplia de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

GRAMÀTICA

Oració

- Estructura de l'oració simple: declarativa afirmativa i negativa; interrogativa, exclamativa, imperativa.
- Modificacions de l'estructura de l'oració simple: variants dialectals.
- Oració complexa. Coordinació: oracions copulatives, juxtaposades, adversatives distributives.
- Subordinació: oracions substantives, adjectives de relatiu, substantives de relatiu, subordinades adverbials.
- Conjuncions i altres connectors.
- Complementos pronominalitzats per pronoms clítics i proclítics: ordre i combinacions.
- Concordances: subjecte i verb en oracions passives pronominals i amb substantiu col·lectiu com a subjecte.

Nom

- SN: constituents.
- Morfologia del substantiu: gènere i nombre. Substantius variables i invariables, epicens, *pluralia tantum*.
- Canvis de significat segons el gènere.
- Gènere i nombre del substantiu en paraules compostes.

Pronom

- Pronoms personals forts. Formes de cortesia. Pronoms de tercera persona referits a coses.
- Ús de *jo* / *mi* / *tu* darrere de preposició. Pronoms reflexius.
- Presència o absència del pronom personal tònic.
- Pronoms febles. Morfologia i col·locació.
- Posicions i funcions dels pronoms febles. Pronom *en* en funció de CN. Pronoms *en*, *hi* en funció de complement predicatiu i de complement circumstancial.
- Combinacions binàries de pronoms segons el registre.
- Pronoms relatius. Invariables i variables. Relatiu possessiu. Relatiu neutre.
- Construccions de relatiu sintètiques i analítics.

- Determinants com a pronoms.
- Pronoms interrogatius i exclamatius.
- Apostrofació (elisió vocàlica) en combinacions de pronoms febles de CD i CI.

Article

- Ús dels articles definit i indefinit.
- Article neutre. Forma i usos més corrents de l'article amb valor neutre. Valor abstractiu i construccions alternatives.
- Absència de l'article: infinitius, dies de la setmana, conjunció *que* i enumeracions.
- Apostrofació i contracció de *de*, *la* i *el*. Excepcions bàsiques.

Adjectiu

- Morfologia de l'adjectiu: gènere, nombre i grau. Concordança entre adjectiu i substantiu.
- Restriccions de posició i seqüències.
- Modalitats de concordança entre adjectiu i substantiu.
- Adjectius possessius: formes tòniques i àtones. Posposició del possessiu. Usos abusius.
- Demonstratius. Demonstratiu posposat.
- Numerals: ordinals i partitius. Abreviatures dels ordinals.
- Adjectius indefinits. Distinció entre *res*, *gens* i *cap*.

Verb

- Formes impersonals del verb: infinitiu, gerundi i participi regulars i irregulars.
- Gerundi d'anterioritat i de simultaneïtat. Altres usos adverbials i adjectivals del gerundi.
- Concordança del participi del perfect d'indicatiu amb el pronom de CD.
- Conjugació regular i irregular.
- Present històric.
- Expressió de passat: passat simple, plusquamperfect d'indicatiu, perfect de subjuntiu, imperfect de subjuntiu, plusquamperfect de subjuntiu, passat anterior, passat anterior perifràstic.
- Expressió de futur: futur perfect, condicional, condicional compost.
- Aspecte. Perfectiu: passat simple, perfect de subjuntiu, plusquamperfect d'indicatiu i futur perfect.
- Imperatiu. Ús en ordres i prohibicions afirmatives i negatives.
- Variants dialectals i de registre en la morfologia verbal.
- Perífrasis verbals i les altres seqüències verbals o construccions equivalents.
- Necessitat: *caldre* + *que* + present de subjuntiu; *caldre* + *que* + imperfect de subjuntiu; pronom personal + *caldre* + infinitiu.
- Obligació: *hauria d'haver* + participi; *hauria hagut de* + infinitiu. Permis: *fer res* (condicional) + *que* + imperfect de subjuntiu; condicional.
- Possibilitat: *potser que* + subjuntiu; *potser, a la millor, a veure si* + indicatiu.
- Voluntat: *voler* + *que* + present de subjuntiu; *voler* + *que* + imperfect de subjuntiu; *decidir...* (*de*) + infinitiu.
- Perífrasis correctes i incorrectes: variants formals, dialectals i de registre. Verbs performatius. *Anar* (imperfect d'indicatiu) *a* + infinitiu. Iteratiu: *re* + V.
- Veu activa i veu passiva. Passiva perifràstica amb el verb *ser*. Limitacions de l'oració passiva i ús de l'oració passiva reflexiva.
- Modalització verbal: ús de la morfologia verbal com a expressió de la subjectivitat.

Adverbi

- Adverbis: tipus d'adverbis i locucions adverbials: de temps, de lloc, de manera, de grau, d'afirmació, de dubte, de simultaneïtat, de direcció, d'unicitat.
- Posició dels adverbis en *-ment* dins del sintagma adverbial.
- Modificació del sintagma adverbial (exactament, més o menys, només, justament, precisament...)
- Particularitats dialectals dels adverbis.

Preposició

- Estructura del sintagma preposicional.
- Formes simples i compostes.
- Locucions preposicionals.
- Usos conflictius d'algunes preposicions en l'expressió de l'espai i el temps.
- Funcions de les preposicions i de les locucions preposicionals.
- Canvi i caiguda de preposicions.

DISCURS

Adequació

- Tipologia textual: adaptació al format requerit.
- Registre en funció del destinatari, propòsit i situació.
- Rellevància del contingut i compliment de la tasca.
- Fórmules i girs propis de la comunicació requerida.

Coherència i cohesió

- Organització de la informació i de les idees: introducció, desenvolupament i conclusió.
- Organització i progressió de la informació.
- Concordança en l'ús dels temps verbals.
- Ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels signes de puntuació.
- Manteniment del tema.
- Entonació en el discurs oral.
- Connectors: sumatius (*així mateix, a més a més, de la mateixa manera...*), contraargumentatius (*al contrari, ara bé, tanmateix, no obstant això...*), justificatius (*a causa de / que, a fi que / de, atés que...*).
- Consecutius (*de manera que, en / com a conseqüència, la finalitat del qual...*).
- Fórmules d'ordenació del text: d'iniciació (*el motiu d'aquesta carta..., em dirigisc a vosté...*); de seqüenciació temporal (*per a començar, en primer lloc, d'altra banda, a continuació, en darrer lloc, i per a acabar*); de digressió (*per cert, a propòsit de, no oblidem que...*); per a reprendre el tema (*com deia, així doncs, doncs bé...*); de reformulació (*dit d'una altra manera, millor dit...*); de recapitulació (*resumint, en poques paraules, en síntesi, al cap i a la fi...*).
- Concordança verbal i nominal.
- Ús dels signes de puntuació.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Distinció entre el lèxic formal i informal.
- Cultismes i neologismes.
- Famílies lèxiques i relacions entre paraules.

- Mots crossa.

Significat

- Locucions i frases fetes d'ús habitual.
- Precisió lèxica i genuïnitat en el vocabulari habitual.
- Polisèmia i homonímia.
- Interferències lèxiques: barbarismes i falsos amics.
- Reconeixement de recursos del llenguatge: comparació, metàfora i metonímia.
- Sinonímia i antonímia.

Formació de paraules

- Composició: aspectes generals. Tipus de compostos.
- Canvis de categoria gramatical: nominalització.
- Acrònims i sigles.
- Onomatopeies.
- Abreviatures.

Derivació de paraules

- Derivació: aspectes generals. Prefixos i sufixos.
- Valor apreciatiu dels sufixos.
- Canvis de categoria gramatical, ortogràfics i d'accentuació.
- Flexió de les paraules derivades.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Models d'entonació emfàtica: casos generals.
- Ritme, pausa i ordre dels elements del discurs.
- Distinció i articulació dels fonemes vocàlics en diferents posicions. Vocals en contacte: elisions i altres fenòmens de fonètica sintàctica.
- Distinció i articulació dels fonemes consonàntics simples i dels grups consonàntics.
- Processos fonològics: ensordiment (*fred, demagog, aljub*), sonorització (*els autors*), assimilació (*tanmateix*), elisió (*una hora*), palatalització (*al llarg*), nasalització (*entendre*), emmudiment de consonant en posició interior (*diners*).
- Patrons tonals d'elements lèxics i de l'oració.

Ortografia

- Diftongació i hiat.
- Diftongs decreixents i creixents (pronunciació de les formes verbals en present acabades en *–iar*, pronunciació de les formes rizotòniques de l'imperfet d'indicatiu).
- Combinacions de fonemes i sons vocàlics. Triftongs.
- Confusió de vocals *a/e, o/u*; alternança vocàlica en els verbs (*llegir/lliges, vulgues/volgues*).
- Síl·labes tòniques, síl·labes àtones i accentuació gràfica: casos generals. Tonicitat de les paraules amb accent gràfic i sense.
- Accentuació de paraules cultes i de préstecs.
- Dièresi: usos i casos especials.
- Consonants i grups consonàntics: *b, v, l, l·l, ll, h, s, ss, c, ç, z, j, g, tj, tg, x, tx, ig*.
- Geminació en les grafies *mm, nn, dd, l·l, ll i pp* (*imminent, connexió, additiu, il·lustrar*,

Bellloc, caplà); grafies dobles amb sons diferents (*suggerió, accedir*); geminació en altres contactes consonàntics (*bitllet, setmana, cotna*); emmudiment i sensibilització de sons consonàntics (*amb, camp, dalt, ment; ment, amb elles*); emmudiment de la -s en plurals acabats en -x (*apèndixs*).

- Alteracions ortogràfiques en el substantiu, l'adjectiu i el verb: *j/g, g; ç/c, c; c/q, q*.
- Variació consonàntica en paraules pseudoderivades: *moviment/mòbil*.
- Vocalisme i consonantisme dels dialectes: casos generals.
- Apostrofació. Contracció. Usos i casos especials (sigles, diftongs, paraules estrangeres, formes col·loquials, topònims...).
- Ús del guionet en paraules compostes.
- Convencions: majúscules i minúscules.
- Abreviatures, sigles i símbols més usuals.
- Signes de puntuació: punt, coma, punt i coma, dos punts, punts suspensius i parèntesis.

CURRÍCULUM NIVELL AVANÇAT C1

Els ensenyaments del nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tota mena de situacions en els àmbits personal i públic, per dur a terme estudis en l'àmbit terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que inclogui expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeti apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació sigui alta i les relacions conceptuals no estiguin assenyalades explícitament, sempre que en pugui confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.
- Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i gairebé sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a

l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interactives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugui tenir per expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.

– Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.

– Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diferents àmbits d'actuació, sobre temes complexos en els àmbits esmentats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a això, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexos, mostrant un control de mecanismes complexos de cohesió i un domini d'un lèxic ampli que li permeti expressar matisos de significat que incloguin la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.

– Mitjançar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per minimitzar les dificultats ocasionals que pugui tenir.

GRAMÀTICA

Oració

– Oracions i estil: ordre lògic de l'oració (subjecte, verb i complements) i facilitat de lectura.

– Discurs cohesionat o discurs segmentat. Economia del llenguatge.

– Conjuncions. Funcions de connexió intraoracional o interoracional. Dins de les interoracionals, conjuncions de coordinació o de subordinació.

– Conjuncions de coordinació: copulatives, disjuntives, distributives i adversatives.

– Observacions sobre les conjuncions de coordinació: copulatives (*i*, *ni*), disjuntives (*o*), distributives (apareixen encapçalant tots els elements coordinats: *siga blanc o siga negre*) i adversatives (diferència entre *mentre que* i l'adverbi *mentre*, i entre *sinó* i *si no*).

Conjuncions de subordinació: completives, condicionals, concessives, causals, finals, consecutives, temporals, modals i comparatives. Observacions sobre les conjuncions de subordinació: la no-elisió de la conjunció *que* (*Demaneu als alumnes que entren ordenats*), formes condicionals impròpies (**Com no vages, voràs*. **D'haver-ho sabut, no estaria ací*), quant a les concessives, *tot i que* s'usa amb l'indicatiu; en les causals, cal evitar la conjunció *doncs* (*no he vingut perquè no he pogut*); en les finals, cal utilitzar el *perquè* en oracions

afirmatives (*vinc perquè m'ho expliques*), i en les comparatives, cal utilitzar *com* i no *quan* (*com més sucre, més dolç*).

– Tipus d'oracions coordinades i subordinades, que es corresponen amb els tipus de conjuncions suara esmentats.

Nom

– Derivació.

– Flexió de gènere i nombre del substantiu. Alternança *-e*, *-o*, *-u/a* (*pediatre/a*, *ateu/ a*).

– Substantius abstractes acabats en *-or* (*amargor*).

– Comparació amb altres llengües (*els afores, el deute*).

– Casos especials de flexió de nombre (*sofà-sofàs*), plurals invariables (*els llapis, els dimarts*) i plurals gràfics (*les falçs, els apèndixs*).

– Noms de doble gènere amb significat diferent (*canal, còlera*), gènere en noms femenins d'animals (*cadenera mascle, cadenera femella*).

– Noms de professions.

– Denominacions genèriques de plural (*clavegueram, altri, hom*).

Pronom

– Pronoms relatius. Remarques sobre l'ús dels pronoms relatius: sense antecedent, *que* àton, pronom relatiu tònic (*de qui / del qual, amb qui / amb la qual, en què / en el qual, a què / a la qual, amb què / amb el qual*), relatiu adverbial (*on / en què / en la qual, per on / pels quals*), relatiu neutre (*la qual cosa / cosa que*) i relatiu possessiu (*els fills dels quals / l'autoritat moral de la qual*).

– Pronoms interrogatius i exclamatius. Remarques sobre l'ús dels interrogatius: *què, qui, on, com, quan, quant*. Adjectiu interrogatiu (*Quina cosa fas?; Per quina raó ho has fet?; A quin lloc vas?*). Remarques sobre l'ús dels exclamatius. Exclamatiu *quin, quina, quins, quines*. Exclamatiu *quant, quanta, quants, quantes*. Exclamatiu *que* (*que bo, que verd*). Exclamatiu *com* (*Com juga de bé, la teua filla!*).

– Remarques: aparició de la conjunció *que* (*Quin fred que fa!*), quan s'accentua *què* (*Em va preguntar què volies, que on aneu?*), usos de *per què, per a què i perquè* (*Vinc perquè m'expliques per què estàs enfadat*).

– Pronoms demostratius. Formes i usos en relació amb l'espai (*aquest, aqueix/eixe, aquell*).

– Pronoms possessius. Ús i abús dels possessius. Possessius referits a inanimats. Relatiu possessiu.

– Pronoms indefinits (*algú i ningú*).

– Pronoms personals forts i observacions d'ús: usos de *vós, de vosté i de vosaltres*, la forma *nos* (*Nos, Jaume I*), usos de *jo* i de *mi*, usos incorrectes d'*ell* i *ella* per a objectes inanimats.

– Pronoms febles. Variants morfològiques segons la posició: proclítics, enclítics, formes reforçades elidides, reduïdes i plenes (*em dic Pau, m'agrada molt, convida'm a café, no puc quedar-me*). Totes les formes d'un pronom.

– Remarques sobre usos acceptats o inadequats dels pronoms. Combinacions de dos o de tres pronoms febles.

- Remarques sobre la forma dels pronoms febles en combinació.
- Taula de combinacions binàries de pronoms febles. Classificació dels pronoms febles segons la funció. Observacions sobre el subjecte i el complement del nom: *Hui no n'ha faltat cap (d'alumne); Carme n'és la presidenta (de l'associació)*. Remarques sobre el complement directe: participi concordat, casos en què el pronom *ho* substitueix un complement directe.
- Remarques sobre el complement indirecte: *li, els* i combinacions. Combinació del complement directe i indirecte: formes *li* i *hi* (*l'hi compra / li'l compra, la hi compra / li la compra*).
- Remarques sobre l'atribut.
- Remarques sobre el complement de règim verbal. Complement circumstancial. Complement predicatiu. Verbs pronominals.
- Remarques sobre els usos pleonàstics dels pronoms febles: *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris, usos pleonàstics admesos (duplicació pronominal) i no admesos.
- Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció (*se celebra*).

Article

- Ús de l'article davant de l'infinitiu.
- Presència i absència de l'article (*parar taula, vindrà dimecres*).
- Apostrofació incorrecta davant de *i / u* àtones.
- Quantificadors. Numerals i quantitatius. Diferència entre *nombre* i *número*. Nombres romans.
- Nombres cardinals i ordinals, amb remarques avançades. Partitius: fraccions i decimals. Multiplicatius (*quàdruple, sèptuple*). Col·lectius (*tern/terna, qüern, centenar*). Quantitatius variables (*molt, tant*) i invariables (*prou, gens*), locucions quantitatives (*un muntó de, un cabàs, gota de*). Indefinits (*un, cadascun*). Remarques sobre quantitatius (*gens, cap i res; qualsevol; tothom; mateix*).
- Ús i abús dels possessius. Possessius referits a elements inanimats.
- Inadequació de l'article neutre. Modismes que tenen interferències amb l'article neutre *lo*.
- Alternatives a l'ús del **lo* (construcció *al + més + adverb + possible*).

Adjectiu

- Flexió de gènere i nombre. Casos de terminacions amb hiat o diftong creixent (*promiscu- promíscua, inic-iniqua*). Casos que difereixen del castellà (*verd-verda, rude-ruda, bon dia*). *Pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, les postres*).
- Remarques i casos difícils (*comú-comuna, covard-covarda*).
- Col·locació de l'adjectiu respecte del substantiu (*home pobre-pobre home, vella amiga-amiga vella*).
- Adjectiu qualificatiu.
- Terminacions dels adjectius i adjectius invariables.
- Concordança de l'adjectiu amb el nom.
- Adjectius possessius.
- Demostratius i indefinits.
- Estructures fraseològiques amb quantitatius (*tant se val, tant me fa*).
- Numerals cardinals, ordinals i partitius.

Verb

- Conjugacions (primera, segona i tercera). Verbs regulars i irregulars.
- Variació diatòpica de les desinències (*parle, parlo, parl, parli*).
- Velarització dels verbs de la segona conjugació (*córrega, visca*). Velaritzacions incorrectes com la del gerundi i els incoatius (*cresquen, visca*).
- Tercera conjugació. Incoatius i remarques: verbs incoatius amb models diferents segons la varietat dialectal, quines són les formes estàndard (*llegir, llija/llegesca/llegeixi*). Canvi de sentit dels verbs *acudir* i *lluir* segons el model de conjugació (*el sol llui, llueix molt el vestit*). Altres remarques com la incorrecció de la inflexió incoativa dels verbs de la segona conjugació acabats en *-batre, -córrer, -fondre, -cloure, -metre, -cebre, -rompre*.
- Formes no personals: infinitiu, participi i gerundi. Remarques sobre l'infinitiu: confusió col·loquial d'alguns infinitius de la segona conjugació amb formes de la tercera conjugació per interferència amb altres llengües (*batre, combatre, córrer, fondre, concloure, rompre*). Usos de *ser* i d'*ésser* (*els éssers vius*). Valor imperatiu de l'infinitiu si va precedit de la preposició *a* (*A callar!*). Remarques sobre el gerundi: terminacions *-ant, -ent, -int*; incorrecció de la velarització del gerundi (**correguent, *ploquent*); gerundi del verb *ser* (*sent*); distinció entre l'adverbi *corrents*, el gerundi *corrent* i l'adjectiu *corrent*; incorrecció del gerundi de posterioritat o de conseqüència (*va caure de la bicicleta i es va trencar un braç*); incorrecció del gerundi equivalent a una proposició específica de relatiu, i l'ús administratiu (*va intervenir el director i va cloure la sessió*). Remarques sobre l'ús del participi: terminacions *-at, ut, -it* amb les flexions *-da, -ts, -des*. Participis irregulars de les terminacions *-t, -s, -st, -ert* (*remés, remesa, remesos, remeses*); participis dobles *-it / -ert* (*oferit, ofert*). Verbs amb dues formes admissibles de participi (*rist, rigut*), que en alguns casos tenen significats diferents (*cuit, cogut*). Participi de *ser* (*estat i sigut*).
- Imperatiu. Formació (segona persona del singular i del plural amb l'indicatiu o amb el subjuntiu). Formes negatives de l'imperatiu, formades amb el subjuntiu. Absència de valor d'imperatiu de l'infinitiu excepte precedit per *a*. Imperatius irregulars (*pugues, sàpies, veges, vulgues, fes, dus, dis, digues, tingues, tin, està-te, estem-nos, esteu-vos*; però *estigues, estiguem, estiguen*).
- Usos de *ser* i *estar*.
- Perífrasis verbals: obligació (*haver de + infinitiu, caldre que + subjuntiu*), probabilitat (*deure + infinitiu*) i imminència (*estar a punt de + infinitiu*).
- Correlació dels temps verbals (*si hagueres vingut, hauries estat molt a gust*).

Adverbi

- Definició de la categoria adverbial.
- Adverbis de manera, de lloc, de temps, de quantitat, d'afirmació, de negació i de dubte.
- Adverbis acabats en *-ment*.
- Ús de dos adverbis o més acabats en *-ment* (*caminava tranquil·lament i lentament; caminava tranquil·lament i lenta*).
- Usos de *bé, malament, ben* i *mal* (*ho has fet malament; això està ben fet*)

- Preferència d'ús de les formes adverbials genuïnes (*a poc a poc, com a màxim, a tot estirar*).
- Distinció d'*amunt* i *avall*, *dalt* i *baix*; *dins*, *fora*, *endins*, *enfora*.
- Coneixement de les formes temporals genuïnes *adés*, *l'endemà*, *després-ahir* o *abans-d'ahir*.
- Usos genuïns de *res*, *cap*, *gens*, *mai*, *ningú*, *enlloc*, *tampoc* per a contextos interrogatius, condicionals (*has fet res?*, *n'has comprat cap?*) o negatius (*no he fet res*, *no n'he comprat cap*). Doble negació (*què t'ha passat? No res, tampoc no ho sé*).
- Conjugació en indicatiu dels adverbis de dubte (*potser vindrà tard, tal vegada no ho entén, tal volta caldrà explicar-li-ho*).

Preposició

- Definició morfològica, sintàctica i semàntica de la categoria.
- Complementos possibles d'una preposició: nom o sintagma nominal, pronom, oració d'infinitiu, oració finita (*no sé per què ho dius*), adverb, adjectiu o sintagma adjectival.
- Preposicions àtones: *a*, *de*, *en*, *amb*, *per*. Preposicions compostes *des de*, *per a*, *fins a*, *cap a*, *com a*. Preposició *amb* en contextos formals.
- Significat més concret de les preposicions tòniques.
- Locucions preposicionals (*a través de*, *en contra de*, *a causa de*) i preposicions habilitades (*via telemàtica*, *dins l'armari*).
- Usos i funcions de les preposicions àtones. Preposicions *a* i *en*. Preposició *amb*. Preposició *de*. Usos de *per* i *per a*. Canvi i caiguda de les preposicions àtones. Coordinació de preposicions (*ho farem amb ells o sense ells*).
- Usos i funcions de les preposicions compostes. Preposició *cap a*. Preposicions *des de* i *fins a*.
- Preposició *com a*.
- Ús de les preposicions amb els indefinits: preposició partitiva *de* (*res de nou*).
- Usos i funcions d'altres preposicions: *barata*, *contra*, *entre*, *sense*, *segons*, *sobre* i *sota*, *vora*, *ultra*; *vers*, *envers* i *devers*.
- Locucions prepositives: *a causa de*, *a força de*, *a còpia de*, *en compte de*, *enmig de*.

DISCURS

- Propietats textuais. Elaboració de textos adequats al context mitjançant l'aplicació de certs mecanismes complexos de cohesió i d'adequació textual (pressuposicions, sobreentesos, inferències o cert grau de matís irònic).
- Procés d'escriptura: planificació, elaboració i revisió.

Adequació

- Registres i àmbits d'ús.
- Seqüències textuais, tipologies textuais i gèneres o motles textuais.
- Elements paratextuals.
- Convencions tipogràfiques (escriptura a mà i amb l'ordinador), majúscules i minúscules (funció demarcativa o distintiva), abreviatures, sigles i símbols.
- Entonació i comunicació no verbal.
- Registres i varietats lingüístiques: històrica, geogràfica, social i funcional.

Coherència i cohesió

- Parts del text (introducció, desenvolupament i conclusió).
- Paràgraf: estructura, característiques d'un paràgraf ben construït, tipus de paràgraf (problema- solució, causa-conseqüència, enumeració, etc.).
- Usos lèxics figurats: comparació, analogia, metàfora, metonímia, sinècdope.
- Connectors. Funció de connexió. Denominació de connector d'acord amb tres nivells: connexió oracional, organització textual i marcació pragmàtica.
- Categories lèxiques dels connectors: conjuncions (elements prototípics), connectors parentètics, interjeccions, connectors lèxics i altres (connectors gràfics o paralingüístics).
- Quatre significats bàsics de la connexió: addició, disjunció, contrast (adversatives i concessives) i conseqüència (finalitat, causalitat, condicionalitat).
- Domini d'un ventall ric de connectors de tots els tipus i dels tres nivells.
- Remarques principals sobre alguns connectors. Connectors de causa i conseqüència (ús genuí de *doncs*, connectors incorrectes: **degut a*, **com...*). Connectors de contrast: adversatius i concessius (usos genuïns de *però*, calcs del castellà com ara **per molt que*, ús apropiat d'*altrament*). Connectors comparatius i condicionals (*posat que*, *mentre que*, *sempre que*) i altres casos proclius a la interferència (*a poc a poc*, *quant a*, *al cap i a la fi*).
- Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica.
- Isotopies.
- Signes de puntuació. Regles d'ús de tots els signes.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Lèxic, terminologia i neologia propis de les situacions comunicatives i dels continguts temàtics del nivell.
- Expressions idiomàtiques i enunciats fraseològics d'ús freqüent: frases fetes, locucions i refranys.
- Variació lèxica i precisió en l'ús del vocabulari. Selecció, distinció i ús adequat d'acord amb el context comunicatiu del lèxic normatiu, formes genuïnes, dialectalismes, vulgarismes, barbarismes, neologismes i manlleus.

Significat

- Sinonímia.
- Antonímia.
- Hiponímia.
- Hiperonímia, cohiperonímia.
- Polisèmia.
- Lèxic i registre. Terminologia d'especialitat (cultismes), vocabulari estàndard, col·loquialismes i vulgarismes.
- Significat i discurs: isotopies, metàfora, ironia i modalització.

Formació de paraules

- Composició.
- Habilitació.

- Neologismes: barbarismes i manlleus. Distinció entre barbarismes, manlleus, neologismes i vulgarismes.
- Locucions i frases fetes.
- Mots patrimonials i cultes.
- Derivació.

Derivació de paraules

- Mecanismes de formació de lèxic: derivació (lema + afix), composició (lexema + lexema), habilitació (lexema) i altres (neologismes, cultismes i manlleus).
- Derivació: prefixos, infixos i sufixos.
- Prefixos: prefix + lexema. Els que no modifiquen el significat (*arredonir*) i els que el modifiquen substancialment (*asexual*).
- Suffixos: lema + sufix. Procediment de creació de derivats com ara el femení (*francesa*), el plural (*despatxos*), noms (*ferrer*), adjectius (*ferrós*), verbs (*homogeneïtzar*), adverbis (*ràpidament*), diminutius (*polsim*) o augmentatius (*peuot*).
- Infixos: lexema + infix + sufix. Afegiment d'un matís diferent (*ferrer, ferreria, ferreter, ferreteria*).
- Parasíntesi: prefix + lexema + sufix / prefix + lexema + infix + sufix. Creació de verbs i, a partir d'això, creació d'adjectius, substantius o adverbis (*anivellar, anivellat, anivellament*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Síl·laba, diftong, hiat.
- Pronunciació estàndard de vocals i consonants.
- Fenòmens de contacte vocàlic i consonàntic. Ensordiment (*pedagog, verd, tub*), sonoritzacions (*els homes*), assimilacions (*setmana*), palatalitzacions (*el lleó*).
- Alternança vocàlica en els verbs (*culla/collira*).
- Emmudiment de consonant en posició interior (*prendre, diners, arbre*).
- Vocalisme tònic i àton (pronomen *ho*).
- Accent obert o tancat de la *e* / *o* i usos excepcionals més comuns (*església, fórmula, Dénia, però, València*).
- Pronunciació que eviti assimilacions, dissimilacions i metàtesis no recomanables en registres formals (*ganivet, quaranta, ametla, cridar*).
- Casos de relaxació fonètica impropis dels àmbits formals (*olorar, nervi, deixar*).
- Supressió o addició impròpies de l'àmbit formal (*paciència, vesprada, anàvem, premi*).
- Paraules que col·loquialment es pronuncien canviant una vocal (*obrir, queixal, escoltar*).
- Modificacions de les consonants impròpies de l'estàndard (*distingir, projecte, literatura, qualsevol*).
- Consonantisme: sibilants.
- Consonantisme: ròtiques i laterals.
- Oclusives (no-distinció en la pronunciació de l'oclusiva bilabial sonora i la fricativa labiodental sonora).

- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).
- Pronunciació que eviti la iodització de la palatal lateral.

Ortografia

- Accentuació i dièresi. Accent obert i tancat. Accent diacrític. Accentuació dels mots compostos i derivats (*políticoeconòmic, pèl-roig*). Accent en cultismes (en paraules provinents del llatí) i en manlleus (adaptats o no adaptats). Domini de les regles d'ús i estalvi de la dièresi. Accentuació coherent de la *e* (*francés-francès, conèixerconéixer*).
- Apostrofació i contracció. Normes i remarques de l'apostrofació (*la una, la esse, la ira, l'11*).
- Regles avançades com els casos dels parònims (*banyat-banya't*) i les contraccions entre l'article i *a, de, per i ca*.
- Pseudoderivats (*món-mundial, home-humà, corba-curvilini*).
- Consonantisme: alveolars. Regles ortogràfiques avançades: *-issar, -isar, -itzar* (*aferrissar-se, matisar, protagonitzar*), usos de *-tz-* (*Natzaret*), usos excepcionals de la *z* (*trapezi*), paraules
- amb vocal + *si* (*anàlisi, oasi*). Flexió de les paraules acabades amb *-s* (*pis-pisos*), terminacions
- *-gressió, -pressió, -missió*; compostos derivats amb *s/ss* (*aerosol, pressentir, assenyalar*). Distinció d'homòfons (*cent-sent*) i de parònims (*casa-caça; cinc-zinc*).
- Consonantisme: laterals i nasals. Regles avançades d'ortografia. Geminació *l·l* en paraules començades per *al-, col- gal-, il-, mil-, sil-* + *l* (*il·legal, síl·laba*) i en les acabades en *-el·la, -il·la* (*tessel·la, til·la*). Derivació amb *l·l* de paraules amb *l* o *ll* (*metàl·lic*). Usos diferents d'altres llengües (*simfonia, Alemanya*), escriptura dels grups *-mpt-, -mpc-, -mt-, -nt-, -mn-* (*assumpte, exempció, compte, comte, conte*). Homòfons i parònims de les nasals (*també / tan bé*).
- Consonantisme: ròtiques i la *h*. Cultismes (*derogar*). Regles generals de la grafia *h*: usos diferenciats (*coet, orxata, harmonia*). Cultismes (*hèlix, hemorràgia*)
- Cultismes amb *l* inicial o amb *l·l* (*lingüista, cèl·lula*).
- Oclusives. En posició final de síl·laba (*apte, sobte*) i en posició final de paraula (*mag, zig-zag*).
- Absència de la vocal de suport en les oclusives a final de paraula (*immund*). Terminacions com ara *-etud, -itud, -leg* i les altres excepcions a la regla general. Homòfons i parònims diversos amb oclusives (*cub-cup, quan-quant, tantant*).
- Regles avançades de la grafia *b/v* usos contrastius amb altres llengües (*arribar, rebentar, gravar*) i usos excepcionals (*tramvia, circumval·lació*). Homòfons i parònims (*abans-avanç, abís-avís*).
- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).
- Palatals. Regles d'ortografia avançades. Escriptura dels verbs amb *-tjar i -jar* (*viatjar, manejar*). Ortografia excepcional de *j + e* (*injecció, jeroglífic*). Diversos valors de la grafia *x*, com els casos en què no són palatals (*taxa, examen*) i l'ortografia de la *x* a l'inici de paraules (*Xàtiva, xilòfon*); casos confusos de grafies palatals oclusives (*distingir, burgés*).
- Ortografia vocàlica contrastiva amb altres llengües (*avorrir-se, afaitar, metre, línia*)
- Separació de paraules per síl·labes tenint en compte les geminacions (*in-nocent*,

cot-na), els dígrafs i els elements d'un compost (*ben-estar*).

- Usos del guionet. Guionet i absència de guionet en paraules compostes.
- Modificació de la forma del pronom feble segons la posició (*porta'ls, portar-los, els porta*).

CURRÍCULUM NIVELL AVANÇAT C2

Els ensenyaments del nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre d'altres, cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents, o negociar i persuadir amb eficàcia a escala d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per participar en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requereixin comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versin sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que inclogui expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeti apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C2, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre amb facilitat total, sempre que disposi d'un quant temps per habitar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmès, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciant-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articuli a una velocitat ràpida, presenti trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (p.e. estructures no lineals o formats poc usuals, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seva experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.
- Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per comunicar-se en qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors llevat d'algun lapsus linguae ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permetin transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Comprendre amb deteniment, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en què s'utilitzin un llenguatge especialitzat, jocs de

paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguin contenir judicis de valor velats, o en què una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciament distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.

– Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a una velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors llevat d'alguna reliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajudi el lector a identificar i retenir les idees i els aspectes més significatius, i en què transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.

– Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües per traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats implícits i apreciament-hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articuli a una velocitat molt alta o presenti trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e. regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat); tot això, sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als contextos d'ús diferents i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i una entonació que permetin transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

GRAMÀTICA

Oració

- Oració com a unitat màxima de la sintaxi.
- Modalitat oracional. Oracions declaratives, interrogatives, imperatives o exhortatives i desideratives.
- Ordre dels constituents oracionals segons l'estructura informativa de l'oració: la dislocació, l'elisió del subjecte i d'altres elements oracionals i la pronominalització dels complements.
- Oracions coordinades: copulatives, disjuntives, distributives, continuatives, explicatives, adversatives.
- Oracions complexes:
 - Subordinades substantives: d'infinitiu, de relatiu, interrogatives indirectes, introduïdes per la conjunció *que*. Subordinades substantives segons la funció sintàctica: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement del nom, complement de l'adjectiu.
 - Subordinades adjectives: de participi, de relatiu. Subordinades adjectives de relatiu (explicatives i especificatives), formes i funcions: antecedents del relatiu, funció sintàctica del relatiu en la proposició inserida (subjecte, complement directe, complement indirecte, complement circumstantial, complement de règim verbal), puntuació.
 - Subordinades adverbials de temps, de lloc i de mode. Oracions comparatives d'igualtat, de superioritat, d'inferioritat i de proporcionalitat (*com més sucre, més dolç*). Subordinades adverbials d'infinitiu, gerundi o participi. Oracions causatives o d'implicació lògica: causals, consecutives, concessives, finals, condicionals. Oracions subordinades adverbials de relatiu.
- Oracions juxtaposades: adversatives, distributives.
- Concordances. Subjecte/verb (d'acord amb el tipus de subjecte). Verb de l'oració principal / verb de l'oració subordinada en les oracions complexes o compostes.

- Formes i usos de les conjuncions de coordinació i de subordinació. Supressió inapropiada de la conjunció *que* en alguns contextos (*Us preguem que desconnecteu els mòbils. Això sí que és de veres*). Ús inapropiat de *conforme* i *segons* com a conjuncions (**Conforme ve, no esperes res bo. Entraran *segons arriben*). Usos de la conjunció temporal *mentres/mentre*, la locució conjuntiva *mentres que / mentre que* i l'adverbi *mentrestant*. Usos i col·locacions de la conjunció *però*. Usos propis de conjuncions i locucions conjuntives (*posat que, doncs, amb que, tal com, sempre que...*). Conjuncions arcaiques o literàries (*àdhuc, car, jatsia, nogensmenys, puix, puix que...*).

Nom

- Noms substantius. Sintagma (o grup) nominal.
- Tipus de substantius: nom propi (topònims i antropònims) i nom comú (concret o abstracte, comptable o no comptable, individual o col·lectiu).
- Modificadors del nom: especificadors (determinants i quantificadors nominals) i complements especificatius i explicatius (adjectiu, sintagma preposicional, oració de relatiu, nom propi, sintagma nominal).
- Funcions oracionals dels sintagmes nominals: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement predicatiu, circumstancial.
- Gènere del substantiu. Substantius de doble gènere amb el mateix significat (*el mar / la mar, el teulat / la teulada*) i amb significat diferent: amb flexió de gènere (*gerro / gerra, crit / crida*) i invariables (*el fi / la fi*). Formes vacil·lants (*una olor, el dot*). Marca de gènere en les professions (*fuster / fustera, sergent / sergenta*).
- Nombre del substantiu. Nombre en paraules compostes (*vagons llit, maldecaps, guàrdies civils*). Plural amb -s en paraules acabades en vocal tònica (*juís, mamàs, les pes, els fas, els pagarés*). Plural en monosíl·labs o paraules planes acabades en -x (*índexs, boxs*). Substantius defectius (*els antípodes, la plebs*). Substantius lexicalitzats (*anar a palpès, estar a fosques*). Flexió de nombre en els noms propis: llinatges, cognoms, malnoms, renoms... (*uns einsteins, els Cagatatxes, els Borbons, els Borja, els Pitarch*). Plural en els préstecs adaptats i no adaptats (*espaguetis, whiskys*). Nombre com a marca semàntica (*l'antiguitat romana / vendre antiguitats, una colònia estrangera / anar de colònies*).

Pronom

- Pronoms personals forts o tòpics. Formes i ús. Distinció entre *jo* i *mi*. Formes de cortesia (*tu / vosté / vós*). Plural de modèstia (*nosaltres* per *jo*) i la forma arcaica de plural majestàtic *nos*. Pronoms reflexius amb el reforç *mateix* (*jo mateix, amb mi mateix, ells mateixos, si / ella mateixa*). Restriccions d'ús dels pronoms personals forts (substitució per pronoms febles o supressió). Pronoms de tercera persona referits a coses.
- Pronoms personals febles o àtons. Formes i ús. Variació morfològica i posició.
- Pronominalització de l'atribut dels verbs *ser, estar, paréixer i semblar*.
- Formes plenes en modismes i frases fetes (*tant me fa, tant se val...*).
- Usos dels pronoms *en* i *hi* en complements de locucions preposicionals (*damunt de, en contra de, al costat de...*).
- Lexicalització dels pronoms *en* i *hi*, sense valor sintàctic, en alguns verbs (*anar-se'n, haver-hi, eixir-se'n*).
- Usos del pronom *en* en funció de complement predicatiu amb alguns verbs (*dir-*

se, fer-se, elegir, nomenar, designar).

- Ús de *li* o *hi* en els datius inanimats.
- Canvi de funció, de complement directe a complement indirecte, en oracions amb un verb factitiu quan apareix un complement directe explícit (*Son pare hui l'ha fet estudiar. Son pare hui li ha fet estudiar la lliçó.*)
- Variació diatòpica. Variació lingüística i adequació al context en l'ús dels pronoms febles.
- Combinacions ternàries. Combinacions impossibles de pronoms febles (*en+ho, hi+ho, en+en, hi+hi*) i combinacions estranyes o poc freqüents (*la'n, l'en*, combinacions de quatre pronoms febles).
- Dislocacions. Usos pleonàstics propis i no recomanables.
- Pronoms relatius. Usos especials. Relatiu locatiu amb valor metafòric (*He llegit un relat en què*
/ en el qual apareixes tu com a protagonista.). Supressió d'usos pleonàstics dels pronoms febles en oracions de relatiu. Construcció de relatiu precedit de verb (*introduït el qual...*). Frases relatives datives i partitives amb duplicació pronominal (*És una persona a qui no se li pot dir res.*). Ús de *que* o *qui* en oracions relatives sense antecedent explícit quan fan referència a una persona. Ús del relatiu darrere de preposicions tòniques o compostes.
- Pronoms interrogatius reforçats per un substantiu interjectiu (*Què dimonis fas? Què collons vol?*).
- Pronoms indefinits cultes (*hom, altri, quelcom, qualssevol, qualssevilla...*).

Article i determinants

- Article definit. Ús de l'article davant dels topònims estrangers (*l'Índia, Los Angeles, la Meca*).
- Ús de l'article en enumeracions de substantius que presenten una estreta relació semàntica (*El professorat, alumnat i PAS es van reconciliar*). Valor emfàtic i valor substantivador. Presència o absència de l'article en expressions temporals, topònims, proverbis i expressions lexicalitzades (*donar l'abast, anar a escola, jugar a cartes, alçar el cap...*).
- Article personal. Usos generals i lexicalitzats (*el rei en Jaume, la Torre d'en Doménec*).
- Article neutre amb valor abstracte o amb funció intensiva. Formes normatives.
- Demonstratiu. Variants geogràfiques: la doble gradació i la triple gradació. Demonstratiu amb valor despectiu en posició postnominal (*El xiquet aquest és insuportable.*). Usos abusius dels demostratius (*No tinc cotxe i *aquest és imprescindible*).
- Altres determinants anafòrics (*l'esmentat, el dit, el mencionat...*).
- Possessius. Formes tòniques, ús de *llur* i *llurs*. Formes àtones, davant de noms de relacions de parentiu i les paraules *casa* i *vida*, formes de tractament amb *sa* o *ses* (*Sa Santedat, Ses Majestats*), expressions lexicalitzades (*cada terra fa sa guerra*).
- Expressions lexicalitzades amb possessiu posposat (*a càrrec seu, de part vostra, a gust meu...*). Expressió de la pertinença: ús del pronom *en* i dels pronoms datius amb valor possessiu (*...en coneixia l'origen; li feia mal l'esquena...*).
- Quantificadors. Numerals: lectura de fraccions (*dos setens*), numerals col·lectius (*quarantena, grossa, lustre, qüern...*), prefixos cultes (*hemi-, semi-, mono-, tetra-...*), formes compostes (*bimestral, bimensual, quinquenni...*).
- Quantitatius. Usos i funcions. Formes tradicionals (*manco, quinzet*) i formes d'especial dificultat (*cada, tal*).

- Indefinits cultes *mant, qualque, sengles...* Distribució de: *altre, un altre, l'altre, d'altre*. Les formes *n'hi ha que* i *hi ha qui* com a plurals d'*algú*.

Adjectiu

- Classes d'adjectius: qualificatius (*persona admirable*), de relació (*cavitat bucal*), adverbials (*visita circumstancial*). Formes i funcions. Complement del nom.
- Posició de l'adjectiu: preferentment posposat al substantiu (*exercici següent*). Valor emfàtic o afectiu de l'anteposició (*un greu problema*). Col·locacions: adjectius anteposats amb valor semàntic propi (*plena ocupació, mal gust*). Restriccions en l'anteposició de l'adjectiu.
- Concordança de l'adjectiu quan afecta més d'un substantiu de gènere i nombre diferent, en posició anteposada (*bona anàlisi i criteri*) o posposada (*anàlisi i criteri bons*); diversos adjectius que afecten un nom (*El treballador conjuga les habilitats manual, mecànica i intel·lectual*). Gènere i nombre d'adjectius determinats per substantius o provinents de substantius (*blau cel, carabassa*).
- Graus de l'adjectiu. Formes cultes (*ulterior, paupèrrim, antiquíssim*). Expressió del superlatiu amb afixos: *arxi-* (*arximilionari*), *re-* (*regraciós*), *-èrrim* (*ubèrrim*).
- Adjectius variables i invariables. Casos que plantegen dificultat (*prudent, comú/na, agrest/a, entusiasta*).

Verb

- Temps i aspecte, mode. Ús de l'indicatiu i el subjuntiu. Formes no personals. Verbs irregulars: irregularitats ortogràfiques, fonològiques i morfològiques. Perífrasis modals (d'obligació, de probabilitat, d'aproximació, de capacitat o autorització) i perífrasis aspectuals (d'imminència, de durada, de continuïtat). Formes i funcions dels complements verbals: complement directe, complement indirecte, complement de règim, complement circumstancial. Predicat no verbal. Usos dels verbs *ser* i *estar*: Usos atributius i usos locatius.
- Concordança verbal en oracions compostes o complexes (condicionals: present d'indicatiu – futur; imperfet de subjuntiu – condicional; plusquamperfet de subjuntiu – condicional perfet).
- Ús del mode indicatiu amb alguns adverbis de dubte (*potser vindrà*).
- Verbs reflexius (*rentar-se*). Verbs pronominals: verbs que es conjuguen amb el pronom *hi* (*veure-hi, sentir-hi, haver-hi*) i expressions del tipus *no s'hi val*; verbs que es conjuguen amb el pronom *es* (*adir-se, adonar-se, desdejunar-se, penedir-se...*); verbs que es conjuguen amb dos pronoms (*anar-se'n, eixir-se'n, tornar-se'n*). Diferències semàntiques dels verbs pronominals i no pronominals (*anar-se'n / anar, seure / asseure's*). Verbs no pronominals (*callar, caure*).
- Verbs defectius (verbs meteorològics, *caldre, dar, haver-hi*).
- Verbs amb complement de règim. Coordinació de verbs amb diferents complements de règim (**S'ha enamorat i es casarà amb Laia / S'ha enamorat de Laia i s'hi casarà*.)
- Formes no personals. Usos i restriccions.
- Infinitiu, usos inadequats: recapitulació (**Finalment, dir que...*), imperatiu (**no córrer*); ús de l'article quan expressa una acció (**no li agrada el matinar*), formació errònia d'infinitius per derivació (**atemoritzar* per *atemorir*, **insertar* per *inserir*, **reflexar* per *reflectir*).
- Gerundi, usos inadequats: especificatiu (**Han publicat un decret nomenant-lo director gene-*

ral.), copulatiu (**Va caure topant la cara contra el rastell.*), formes velaritzades del gerundi (**caiguent*, **visquent*, **ploguent*).

- Participi. Formes de participi de present en contrast amb el gerundi (*dorment / dormint*, *ixent / eixint*, *examinand / examinant*). Participis amb formes diferents per a significats diferents (*coure: cuit / cogut*). Dobles formes en alguns participis de la tercera conjugació (*oferit / ofert*, *reblit / reblert*).

- Variació diatòpica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i les variants geogràfiques estàndard (*traure / treure*, *nàixer / néixer*, *sigar / sigui*, *haguessen / haguessin*, *patir / pateix*) i amb l'ús (*alçar-se / llevar-se*, *llavar / rentar*, *anar / vindre*).

- Variació diafàsica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i els nivells de formalitat del context comunicatiu (*servixes / serveixes*, *servisca / servesca*, *sigut / estat*, *cullga / culla*).

Adverbi

- Adverbi. Definició, formes i funcions. Locucions adverbials.

- Classes d'adverbis. Classes formals: adverbis en *-ment* (*ràpidament*, *fàcilment*); adverbis adjectivals o adverbis curts *clar* (*parlar clar*), *alt* (*volar alt*), *prim* (*filat prim*), *brut* (*jugar brut*); adverbis quantitatius *molt* (*menjar molt*), *poc* (*ser poc hàbil*); adverbis demostratius *ací*, *allí*, *allà*; adverbis preposicionals *dins*, *damunt*, *després*; adverbis amb funcions diverses *així*, *ahir*, *encara*, *ja*, *prompte*, *enjorn*; locucions adverbials *a la babalà*, *de bestreta*. Classes funcionals: adverbis de predicat (de manera: *Anem bé*; de lloc: *Ves dalt*; de temps: *Ara aniré*; de quantitat: *No parla gens.*); adverbis oracionals (modals: *Probablement ho sabran*; afirmació: *Sí que vaig anar*; negació: *No m'ho havien dit.*); adverbis textuais (*Primerament els vaig explicar la teoria de la conspiració*).

- Limitacions en el text de l'ús dels adverbis en *-ment* i alternança amb locucions adverbials (*de sobte/sobtadament*, *debadades/de franc/gratuitament*). Adverbis i locucions adverbials morfològicament pròximes a alguns adverbis en *-ment* i semànticament diferents (*bo/bonament*, *en resum/resumidament*). Restriccions en adjectius que no poden formar adverbis en *-ment* (adjectius de colors, gentilicis...). Llibertat en la formació de nous adverbis en *-ment* (*fusterianament*, *dalinianament...*). Funció adverbial de negació de les expressions *en ma vida*, *en ta vida*, *en sa vida*.

- Construccions superlatives *al màxim de*, *al mínim de*, *al millor que*, *al més prompte / aviat possible...*

- Negació i elements gramaticals de la negació. Ús de l'adverbi expletiu *no*: en oracions comparatives (*Parla més que no calla*); amb verbs de temor en mode subjuntiu (*Temia que la pluja no fera mal a la collita*). En oracions temporals introduïdes per *abans que*, *fins que* i *abans* (*Canvia't abans que els teus cosins no vinguen*. *No vindrà fins que no acabe*. *Canvia't abans no vinguen els teus cosins*). En oracions amb *ningú*, *res*, *gens*, *cap*, *enlloc*, *mai*, *tampoc*, *en ma vida*, *ni un*, *ni l'un ni l'altre* anteposats al verb (*Ningú no ha vingut*. *Res no diu...*). Addició de

l'adverbi *no* en respostes curtes amb *ningú*, *res*, *gens*, *cap*, *mai*, (*no ningú / ningú*, *no res / res*, *no gens / gens*, *no cap / cap*, *no mai / mai*). Partícula *pas*, usos literaris més generals.

- Usos concrets de determinats adverbis o locucions adverbials: *corrents* (*Va arribar corrents amb tren*), *inclusivament i exclusivament* (*La matrícula serà de l'1 al 15 de febrer inclusivament*), *amb escreix* (*Va superar la prova amb escreix*), *escaig* (*Vaig haver de pagar mil euros i escaig*), *enlloc* (*L'has vist enlloc?*), *força* (*L'examen era força complicat*), *dempeus* (*Quan va arribar l'autoritat tots es van posar dempeus*), (*a*) *tothora* (*Tothora és al bar*), *enjorn* o *d'hora* (*Arribarà enjorn / d'hora*) *l'endemà* (*Se'n va anar el dia 15 i va arribar l'endemà mateix*), *pel cap alt* (*D'això, en*

deuen haver passat 10 anys pel cap alt), *suara (fa poc)*, *tostemps (sempre)*, *ultra mesura (en un grau excessiu)*. Locució *de + lloc + estant* (*de casa estant, de Borriana estant*).

– Lexicalització de locucions adverbials: *a les hores / aleshores, alhora / a l'hora, en l'aire / en-laire, pot ser / potser, sobre tot / sobretot, en lloc / enlloc...*

Preposició

– Preposicions i sintagmes preposicionals. Classificació, usos i funcions. Preposicions àtones i tòniques. Preposicions simples i compostes. Locucions preposicionals i preposicions habilitades.

– Ús d'expressions amb la preposició *de* (*por de, esment de, diferent de, olor de, pudor de, sabor de, gust de, camisa de ratlles...*).

– Ús genuí de les preposicions en la fraseologia (*passar en net, posar en relleu, amb molta honra...*).

– Usos de la preposició *a* (o *de*) davant de complement directe en contextos lexicalitzats (*He sentit a dir. Mira d'arribar prompte. La meua idea era de fer-ho d'una altra manera*). Usos de la preposició *a* en la construcció indefinit + *a* + infinitiu (*No tenia res a dir. No trobava cap idea a desenvolupar*).

– Contextos amb coincidència de dues preposicions àtones. Contraccions (**En comptes d'a l'alumnat, dis-ho al professorat / En comptes de dir-ho a l'alumnat, dis-ho al professorat*). Coordinació de sintagmes preposicionals amb preposicions diferents (**Confia i desconfia d'ells. Confia en ells i en desconfia*), sense preposicions (**Vol i pot fer-ho / Vol fer-ho i ho pot fer*), amb el nucli dels sintagmes comú (**La democràcia és el govern de i per a les persones / La democràcia és el govern de les persones i per a les persones*).

– Preposicions i locucions prepositives arcaiques o literàries (*devers, envers, vers, ultra, via, a despit de, per mor de...*).

– Normes de redacció i estil habituals en l'ús de les preposicions. Datació de documents.

DISCURS

– Producció d'un discurs coherent, cohesionat i adequat a la situació comunicativa. Utilització de manera apropiada d'estructures organitzatives variades, una àmplia sèrie de connectors i altres mecanismes de cohesió.

Adequació

– Relació del text amb la situació comunicativa.

– El text s'ha d'ajustar amb garantia a la finalitat o funció comunicativa, a la tipologia textual i al gènere textual (format, parts del text i elements paratextuals). El missatge i la manera de comunicar-lo ha de respondre a la situació, al canal (oral o escrit), als interlocutors i a la relació social entre aquests, i ha d'utilitzar la varietat diafàsica i la correcció lingüística pròpia de la situació comunicativa. S'han de respectar les normes socials i de cortesia i fer un bon ús dels elements paratextuals i de les normes tipogràfiques. En els textos orals cal fer un ús correcte de l'entonació i de la comunicació no verbal.

– Domini de les varietats de la llengua: diatòpica (geogràfica), diacrònica (històrica), diastràtica (social) i diafàsica (varietats funcionals o registres). L'estàndard: models i ús coherent.

Coherència i cohesió

– El text com a unitat global de significat. Pertinència del contingut. Selecció de contingut rellevant. Estructuració del contingut. Ordenació lògica de les idees. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats. Equilibri entre simplificació i comprensió del text: mesura,

coherència i pertinència.

- El discurs ha de ser clar i ha d'estar ben estructurat. Els paràgrafs han d'estar ben elaborats, tot tenint en compte el contingut i l'estructura del paràgraf i del text.
- El text ha d'acomplir les regles de la coherència: no-contradicció, progressió, repetició i relació. També ha de tindre en compte les diferents classes de coherència: coherència en l'enunciat, coherència entre enunciats i coherència global.
- Construcció i interpretació del discurs. Organització interna del text. Introducció, desenvolupament i conclusió de la unitat textual. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre si.
- Procediments de manteniment del referent i del fil discursiu: proformes i recursos lexicosemàntics (qualificacions valoratives, atributs basats en el context extralingüístic o coneixement enciclopèdic, metàfores, comparacions, analogies, metonímies, sinècdques).
- Connexió. Formes i funcions. Categories lèxiques dels connectors. Connectors oracionals, connectors textuais i marcadors discursius. Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica. Isotopies.
- Expressions i mecanismes d'iniciació dels discursos oral (salutació, presa de contacte) i escrit (encapçalaments, ortotipografia, títols, subtítols, mecanismes d'aproximació al lector...).
- Expressions i mecanismes d'introducció del tema (focalització i tematització).
- Expressions i mecanismes de desenvolupament del discurs. Manteniment del tema: correferència; anàfora, catàfora i dixi (personal, espacial i textual); repetició (sinonímia, hiperonímia, hiponímia, proformes lèxiques); reformulació (paràfrasis i aclariments). Ampliació del tema: exemplificació; al·lusions, referències, cites i evocacions; definicions, reformulacions, enumeracions, seqüenciacions temporals; reforç (precisió i matisació); contrast; conseqüència. Rebuig del tema. Personalització (punt de vista). Canvi de tema: obertura o tancament d'una digressió, recuperació del tema.
- Expressions i mecanismes de conclusió del discurs. Resum o recapitulació.
- Expressions i mecanismes de tancament dels discursos oral (tancament i acomiadament) i escrit (fórmules o expressions de comiat).
- Cortesia. Expressions i mecanismes de tractament i d'interacció amb l'interlocutor: sol·licitar a l'interlocutor que comence el discurs; reaccionar a la sol·licitud de començament del discurs; indicar que se segueix el discurs amb interès, amb incredulitat, indiferència o resignació, admiració; controlar l'atenció de l'interlocutor; demanar silenci; cedir el torn de paraula; demanar el torn de paraula; interrompre. Recursos dilatoris: usar paraules falca. Usos o absència de formes i expressions de tractament: usos dels pronoms *tu*, *vosté* o *vós*; ús de *nosaltres* per *jo*.
- Procediments de citació: estil directe i indirecte, procediments de citació encoberts. Presència i absència de verbs introductoris, marques entonatives pròpies.
- Usos dels signes de puntuació. Posició dels signes de puntuació. Contacte entre signes de puntuació. Signes de pausa: coma, punt i coma, punt, dos punts, punts suspensius. Signes d'entonació: interrogació i exclamació. Incisos: guions, parèntesis, claudàtors, cometes. Altres signes gràfics: asterisc, barra inclinada, signe de paràgraf. Omissió de la coma entre subjecte i predicat i entre predicat i complements. Casos en què no hi ha correspondència entre les pauses d'entonació i l'ús del signe de puntuació. Signes per a introduir incisos: gradació.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

– Repertori lèxic reeixit. Ús i reconeixement de tot tipus de vocabulari (estàndard, col·loquial, dialectal, vulgar, terminologia específica d'ús general, neologismes, arcaismes, geosinònims, paraules comodí, paraules crossa, barbarismes, manlleus), formes genuïnes d'expressions idiomàtiques, enunciats fraseològics (frases fetes, locucions i refranys), especialment el vocabulari i la fraseologia que es relacionen amb els continguts temàtics del nivell.

Significat

- Precisió lèxica en la llengua general i en els llenguatges d'especialitat. Camps semàntics: sinònimia, antonímia, polisèmia... Interferències lèxiques: barbarismes, falsos sinònims, ultracorreccions.
- Expressions fraseològiques: ordenació d'elements, col·locacions, locucions i frases fetes.
- Reformulacions i nominalitzacions (en el llenguatge periodístic, en el discurs acadèmic i en els llenguatges d'especialitat). Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència (repetició, hiperonímia, hiponímia, sinonímia, mots generals) i de sentit (complementarietat, antonímia, oposició relativa, relacions pragmàtiques). Paraules tabús, eufemismes i disfemismes. Onomàstica, antroponímia i toponímia.
- Semàntica pragmàtica: substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironia. Usos lèxics figurats: comparació, metàfora, metonímia, sinècdoque...

Formació de paraules

- Paraules simples i paraules complexes. Processos de formació de paraules: derivació i composició, conversió, reduplicació, truncament i formació de sigles.
- Derivació. Prefixació i sufixació. Prefixació, prefixos recategoritzadors. Sufixació, sufixos fossilitzats, sufixació lèxica (nominalització, adjectivació, verbalització, adverbialització), sufixació valorativa (diminutius, augmentatius). Derivació parasintètica.
- Conversió o derivació zero. Processos morfològics de conversió i processos no morfològics: de lexicalització, d'elisió sintàctica i de nominalització metalingüística.
- Composició. Compostos propis (nominals, adjectivals, verbals) i compostos sintagmàtics (nominals, adjectivals, verbals). Composició culta.
- Altres procediments de formació de mots: reduplicació, truncament i formació de sigles. Abreviació i apòcope. Onomatopeies.
- Mots patrimonials i cultismes. Pseudoderivats. Arcaismes, cultismes, dialectalismes, vulgarismes. Termes i terminologia: neologismes. Barbarismes i manlleus: criteris d'adaptació ortogràfica i fonètica dels manlleus. Calcs lingüístics: semàntics i sintàctics. Locucions i frases fetes.

Derivació de paraules

- Derivació (radical + afix). Prefixació (prefix + radical), sufixació (radical + sufix), parasíntesi (prefix + radical + sufix / prefix + radical + infix + sufix). Identificació de radical, prefixos i sufixos en paraules derivades. Infixos i els sufixos fossilitzats, matisos dels infixos en algunes paraules (*dormir / endormiscar-se, ferrer / ferreter, ferreria / ferreteria*). Canvi de categoria gramatical per addició del sufix. Sufixos valoratius: diminutius, augmentatius (valor afectiu i valor despectiu).
- Modificacions ortogràfiques i fonètiques, desplaçament de la síl·laba tònica (prefixos i sufixos tòncics i àtons), pèrdua, canvi i addició de fonemes. Derivats patrimonials i pseudoderivats.
- Nominalització. Noms derivats de noms: diminutius (*carreró*), augmentatius (*veuarra*), pejoratiu (*politicastre*), noms col·lectius (*teulada*), planta o arbre (*taronger*), ofici o activitat (*fuster*),

corrent o doctrina (*simbolisme*). Noms derivats d'adjectius: qualitat (*bellesa*), dimensions (*grandària*), corrent o doctrina (*nacionalisme*), seguidors d'un corrent o doctrina (*nacionalista*). Noms derivats de verbs: acció o efecte (*publicació*), agent (*venedor*), lloc (*menjador*), instrument (*ventall*); derivats regressius de verbs (*endeví*), derivats progressius de verbs (*endevinalla*). Noms derivats d'adverbis (*davantall*).

– Adjectivació. Adjectius derivats de noms: relació o pertinença (*infantil*), possessió (*banyut*), qualitat, particularitat o defecte (*valuós*), gentilicis (*valenciana*). Adjectius derivats d'adjectius: adjectius deadjectivals (*rogenc*), deadjectivals ordinals (*nové*) i partitius (*dècim*); intensificadors o matisadors (*boniquet*, *grandàs*), superlatius (altíssim); positius, comparatius i superlatius (*alt*, *superior*, *suprem*). Adjectius derivats de verbs: propietat d'un agent o pacient (*xarraire*), possibilitat (*desitjable*), tendència (*trencadís*), abundància (*agradós*). Adjectius derivats d'adverbis: relació o pertinença (*proper*).

– Verbalització. Derivats que expressen accions, processos o tendències relacionades amb el significat del radical. Verbs derivats de noms (*pedregar*, *gotejar*, *dosificar*). Verbs derivats d'adjectius (*agregar*, *facilitar*, *humanitzar*). Verbs derivats d'adverbis (*sovintejar*). Verbs derivats de verbs (*plovisquejar*).

– Adverbialització. Adverbis derivats d'adjectius: adverbis en *-ment* de manera (*feliçment*), de punt de vista (*històricament*), temporals o aspectuals (*diàriament*), quantificadors quantitatius (*terriblement*), adverbis modals (*possiblement*), connectors textuais (*consegüentment*). Adverbis valoratius derivats d'adverbis amb diminutiu (*promptet*) o augmentatiu (*tardíssim*). Locucions adverbials amb preposició o sufix (*a genollons*, *a rossegons*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Coneixement i domini pràctic dels criteris d'elocució de l'estàndard oral en contextos molt formals, formals i poc formals.
- Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica: elisió, sinalefa, neutralització, assimilació, dissimilació.
- Paraules amb les vocals *o* / *e* obertes i tancades que presenten vacil·lacions en la pronunciació.
- Fenòmens consonàntics de fonètica sintàctica: ensordiment, sonorització, emmudiment, sensibilització, assimilació, geminacions, metàtesi, epètesi.
- Sistemes vocàlics (tònic i àton) i consonàntics de les principals varietats geogràfiques.
- Grups sonors *dins*, *fons* i *trans*. Pronunciació [ks] o [gz] de la grafia *x*. Pronunciació de mots amb consonant velar sorda. Pronunciació de la *s* i de la *r* en paraules prefixades. Pronunciació dels grups consonàntics cultes.
- Processos fonològics en l'adaptació i pronunciació de paraules estrangeres. Pronunciació de paraules amb accent divergent en llengües del nostre entorn.
- Accent, ritme i entonació; patrons tonals d'elements lèxics aïllats: pronunciació de paraules cultes (*medul·la*, *diòptria*); doble possibilitat d'accentuació (*poliedre/políedre*, *saxofon/saxòfon*) i pronunciació de paraules estrangeres.
- Accent principal i accents secundaris en paraules compostes o amb afixos. Paraules tòniques i paraules àtones. Accent articuladori.

- Entonació, prosòdia i ortoèpia.

Ortografia

- Sistema vocàlic tònic i àton. Vacil·lacions en l'ús de les vocals. Ortografia *a/e* d'alguns formants cultes (*astigmatisme, arterioesclerosi*). Alternança *o/u*, *i/e* en paraules patrimonials i en pseudo-derivats (*full / foli, món / mundial, línia / alinear*). Compostos i derivats amb *e* de suport o sense (*infraestructura, reeixir, hidrosfera*). Vocalisme en contrast amb llengües del nostre entorn (*afusellar, antiguitat, bambolina, emparar, ciment, sarbatana*). Paraules invariables acabades amb *-us* (*lapsus, porus, rictus*). Adaptació vocàlica dels manlleus (*esprint, voleibol*).
- Accentuació gràfica. Variació geogràfica en l'accentuació de la *e* d'acord amb la pronunciació (*anglés / anglès, café / cafè, comprén / comprèn, seté / setè, conéixer / conèixer*). Paraules que presenten dificultats als parlants: cultismes d'ús restringit (*alvèol, èczema, cotilèdon*), exotopònims i antropònims adaptats (*Himàlaia, Marràqueix, Èsquil*), paraules d'ús general (*avar, letargia, libido, olimpíada, període, pneumònia, tèrmits, xassís*). Accentuació de mots compostos (*pèl-roig, despús-demà, cefalotòrax*). Accentuació en els llatínismes i en els manlleus, els antropònims i els topònims no adaptats (*Curriculum vitae, faraday, Los Angeles*). Paraules amb doble possibilitat d'accentuació (*càstig / castic, imbècil / imbecil, poliedre / poliedre, xòfer / xofer*). Formes i usos de l'accent diacrític.
- Usos i funcions de la dièresi. Parelles de mots que es diferencien per la dièresi (*fluït / fluid, fruit / fruit, reina / reïna*). Dièresi en vocal àtona derivada d'una paraula en què aquesta vocal és tònica (*aïllar / illa, traïdor / traïr*). Casos de concurrència de dièresi en una paraula (*arguïble, argüir, arguït, argüia*). Cultismes acabats en *-tat* i *-itzar* (*gratuïtat, arcaïtzar*). Casos d'estalvi de la dièresi.
- Usos del guionet. En paraules compostes. Al final de línia. En separació de síl·labes. En símbols i altres usos especials (*goma-2, omega-3, àcid d-lisèrgic*).
- Apostrofació i contracció. Usos habituals. Apostrofació de les sigles i acrònims (*l'ONU, la UEFA, la IBM, l'NBA, l'UJI, l'AVL, la UGT, d'UGT*). Apostrofació i contracció en topònims propis o adaptats i en exotopònims no adaptats, noms comercials, publicacions, símbols... (*del Comtat, al Caire, als Ports, a El Escorial, a l'Havana, d'El Temps, d'Els pilars de la Terra, de Hawaii, de €, el Na2O*).
- Consonants oclusives i labiodentals. Ortografia de la *b* i la *v*. Pseudoderivats (*avortament / aborció, devia / dèbit*). Compostos amb *cap-*, *prop-* (*captindre's, cabdill, proppassat, propvinent*). Grups consonàntics cultes *pn-*, *ps-*, *pt-*, *ts-* a principi de paraula (*pneumònia, psiquiatria, pterosaure, tsunami*). Manlleus i exotopònims adaptats (*coala, màrqueting, judoka, Qatar, Iraq, l'Havana, Biscaia, Anvers*). Duplicacions d'oclusives (*addicció, posttònic, suggestió, sangglaçar*). Mots cultes o complexos (*apoteigma, molibdè, tungsté*).
- Consonants alveolars. Paraules compostes i paraules derivades (*asimètric, antisocial, bisexual, contrasentit, entresol, parasíntesi, preselecció, semisuma, sobreseïment, assentar, pressentir, resuscitar, transsudació, psicosocial*). Cultismes i paraules remarcables ortogràficament (*barnús, desembre, èczema, Ignasi, sentinella, sotsobrar, Veneçuela, zitzània*).
- Consonants palatals. Ortografia de les palatals en relació amb els sons i els contextos ortogràfics (*Xàtiva, caixa, feix, xiquet, panxa, cotxe, Elx, cartutx, jove, germà, projectar, platja, fetge, mig, roig*). Manlleus adaptats (*Txad, Txetxènia, haixix*).
- Consonants laterals. Paraules amb *-l* final (*bonítol, cerebel, cérvol / cervo, nínxol / ninxo*), amb

-ll final i derivats (*cristall / cristalleria / cristal·lí, gall / gallina / Gàl·lia, metall / metàl·lic*). Homòfons i parònims amb consonants laterals (*vila / vil·la, anular / anul·lar*). Cultismes amb *l*-inicial (*labial, labor, lacrimal, lacustre, laic, lentilla, literari*). Variació geogràfica de les grafies geminades *tl* i *tll* (*motle / motlle, ametla / ametlla, vetla / vetlla*).

– Consonants nasals. La *n* i la *m* davant de *f* i *r* (*èmfasi, trumfo, somriure, panfigo, confit, conrear, Enric*). La *n* i la *m* en posició final de paraula (*caiman, divan, dron, rom, tarquim*).

Aplecs *-mm-*, *-nn-*, *-mn-*, *gn-* en paraules cultes o d'especial dificultat (*gamma, summe, annals, sexenni, escamnar, mnemotècnia, gnom, gnosi*).

– Consonants ròtiques. Les grafies *r* i *rr* en paraules prefixades (*arrítmia, correferència, irreal, autoretrat, contrarevolució, preromàntic, vicerector*), en paraules compostes (*Vila-real, barba-roig*), en paraules amb formants cultes o d'especial dificultat (*otorrino, ornitorrinc, trirrem, hemorràgia, prorrata, prorrompre, erradicar, sabre, crebantar, orquestra*).

– Grafia *h*. En manlleus adaptats (*hoquei, hàmsster, handbol*), en cultismes (*subtrahend, hidròfob, híbrid, hèlix, hexagonal, holograma*). La *h* aspirada en onomatopeies i manlleus (*ha, ha ha ha, hippy, hawaià*), altres formes de representar aquest so (*Jerez, Khartum, Reich*). Paraules habituals amb vacil·lacions en l'ús de la *h* (*coet, orxata, truà, harmonia, subhasta*). Homòfons i parònims amb *h* i sense (*ala / hala, aprendre / aprehendre, hom / om, ostatge / hostatge*).

– Convencions. Usos de les majúscules i minúscules. Funció demarcativa i funció distintiva de les majúscules. Usos de les majúscules en noms propis, de persona, divinitats, llinatges, dinasties, malnoms, renoms, pseudònims... i d'animals o plantes singularitzats; en noms propis d'objectes singularitzats i de vehicles; marques de productes i denominacions oficials d'origen; en noms d'institucions, organismes, entitats, empreses, establiments i òrgans de gestió; en les festivitats i celebracions populars; en fets històrics singulars; en planetes, constel·lacions i estrelles; en noms de monuments i edificis singulars; en els topònims, corònims i altres denominacions geopolítiques; en les formes protocol·làries de tractament; en els plans d'estudi, assignatures i titulacions; en els títols de llibres, obres teatrals, musicals, cinematogràfiques i d'arts plàstiques; en les lleis, codis jurídics i altres disposicions legals; en les entitats abstractes instituïdes oficialment, imposts...; en els noms de congressos, seminaris, certàmens...

– Usos de la lletra redona, la cursiva, la versaleta i la negreta.

– Usos de les abreviatures, sigles, acrònims i símbols. Escriptura de números i nombres (xifres, magnituds, quantitats...) en lletra o en xifra d'acord amb el context.

3. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES

NIVELL A2

Primer quadrimestre

Competències lexicosemàntiques	Competències gramaticals
Identificació i presentació Origen, llengües i ofici. La conversa telefònica	1. L'alfabet. Dígrafs. 2. Els pronoms personals forts 3. Els verbs <i>ser</i> i <i>dir-se</i> 4. Els pronoms interrogatius 5. Els numerals cardinals 6. Els verbs <i>tindre</i> i <i>viure</i> 7. El present de la primera conjugació: <i>parlar, estudiar, treballar</i> 8. Les preposicions de lloc <i>a</i> i <i>en</i>
Les relacions de parentiu Les aficions i els esports Els estats físics i anímics	1. L'article determinat i l'article indeterminat 2. Les bases de l'apostrofació 3. Les contraccions 4. Els possessius tòpics i àtons 5. Els verbs <i>agradar, fer, viatjar</i> i <i>trobar-se</i> 6. Els quantitatius 7. La formació del femení i del plural
L'expressió del temps: dies de la setmana, hores Els mesos i les estacions Els àpats diaris Les accions quotidianes	1. Els verbs de la 2a conjugació <i>fer</i> i <i>veure</i> 2. Els verbs de la 3a conjugació <i>dormir, llegir</i> i <i>vestir-se</i> 3. Els verbs <i>preferir, estimar-se</i> 4. Els adverbis de freqüència 5. Les preposicions en les expressions de temps
Les parts del cos La indumentària Malalties i remeis	1. Els verbs <i>haver</i> i <i>haver-hi</i> 2. Els verbs <i>dur, portar</i> i <i>semblar</i> 3. Els adverbis i locucions de lloc 4. La concordança entre nom i adjectiu 5. Les perífrasis d'obligació 6. El perfet

Els aliments	1. Les paraules derivades 2. Els sinònims 3. L'imperatiu 4. Expressions per a donar instruccions (connectors i estructura)
--------------	---

Segon quadrimestre

Competències lexicosemàntiques	Competències gramaticals
Els viatges L'oratge	1. Els signes d'interrogació i d'exclamació 2. Els dígrafs i la separació de síl·labes 3. Els verbs <i>poder</i> i <i>haver-hi</i> 4. El participi 5. El perfet d'indicatiu 6. El sistema vocàlic 7. L'accentuació 8. El futur 9. El present de subjuntiu 10. Els pronoms interrogatius 11. Els adverbis i les locucions de temps
La casa Les feines de casa	1. Les perífrasis d'obligació 2. La essa sonora i la sorda 3. Les majúscules i les minúscules 4. Les estructures comparatives 5. Els connectors explicatius
Estris, instruments i productes de la llar	1. Les consonants palatals 2. Expressions per a donar instruccions (numeració, connectors d'ordre, adverbis i locucions de temps)
El temps lliure	1. Els adverbis i locucions de dubte i de probabilitat 2. El punt i la coma 3. Les consonants laterals
La informació	1. Les preguntes totals i parcials 2. Els pronoms febles 3. Les conjuncions additives, distributives i adversatives

La ciutat Els mitjans de comunicació	1. Nexes de causa i conseqüència 2. Nexes condicionals i concessius 3. La negreta i la cursiva 4. Les consonants <i>r</i> i <i>rr</i> 5. La consonant <i>h</i>
---	--

NIVELL B1

Primer quadrimestre

Competències lexicosemàntiques	Competències lingüístiques
Les relacions personals i familiars La descripció de persones	1. L'alfabet. Les lletres compostes. Els dígrafs. Les lletres modificades. La síl·laba. El diftong. El hiat. La separació sil·làbica 2. El gènere del substantiu i de l'adjectiu. La seua concordança
Els diners i el comerç La informàtica i les noves tecnologies	1. El vocalisme tònic i àton • La <i>e</i> i la <i>o</i> (obertes i tancades) • Pronúncia de les vocals • Interferències vocàliques • Elisions vocàliques 2. El verb. La conjugació • El present d'indicatiu • El present de subjuntiu 3. Els numerals cardinals i ordinals

L'habitatge La ciutat i el poble El camp	1. L'accentuació gràfica 2. La dièresi 3. L'imperatiu 4. Els possessius 5. Els demostratius
--	---

Els mitjans de locomoció Els viatges	1. L'apostrofació 2. L'article contracte 3. El guionet 4. Els passats d'indicatiu 5. Les majúscules i les minúscules
--	--

Segon quadrimestre

Competències lexicosemàntiques	Competències lingüístiques
Els esports i els jocs L'oci	1. El consonantisme 2. Les lletres B i V 3. Les consonants que representen sons oclusius 4. El futur d'indicatiu 5. El condicional 6. L'imperfet de subjuntiu 7. Els quantitatius 8. Els indefinits 9. Les conjuncions
El treball L'actualitat	1. Les consonants que representen els sons nasals 2. Les consonants que representen els sons laterals 3. Les formes no personals del verb 4. Els relatius 5. Els interrogatius i els exclamatius
La salut L'oratge Les plantes i els animals	1. Les consonants que representen els sons alveolars fricatius 2. Les consonants que representen els sons ròtics 3. Els temps composts 4. Els pronoms febles 5. Els adverbis
Les festes i les tradicions Els aliments	1. Les consonants que representen els sons palatals 2. Les perífrasis verbals Les preposicions

NIVELL B2

Primer quadrimestre

U D	Continguts comunicatius	Continguts lingüístics
1	- Converses en l'àmbit social, presentacions. Entendre i produir interaccions, descriure físicament i psicològica. - Interaccions amb desconeguts en una dinàmica de cites ràpides. - Perfil en una aplicació per a buscar parella/amistats.	Lèxic per a la descripció del físic i la personalitat. La síl·laba, els diftongs, els triftongs, els hiats i la separació sil·làbica. Lletres modificades i simples, dígrafs i geminacions. L'accentuació gràfica i diacrítica. La dièresi i l'estalvi d'aquesta.
2	- Converses, discussions, intercanvis d'opinions. Fer descripcions breus, entrevistes i presentacions clares en contextos estàndards i professionals. - Correu o carta de presentació formal davant d'una oferta de treball. - Missatge de veu sobre les estratègies per trobar treball.	Lèxic del món del treball, així com de les problemàtiques derivades (discriminacions de diversa índole). Fraseologia popular relacionada. Vocalisme (obertes i tancades). Consonantisme: esse sorda i sonora (discriminació entre ensordiments i sonoritzacions, realitzacions incorrectes); be i ve; hac; ge i jota; dígrafs <i>tg</i> i <i>tj</i>; ele; dígraf <i>ll</i> i lletres compostes <i>l·l</i>, <i>tl</i>, <i>tll</i>; ics i dígrafs <i>tx</i> i <i>ig</i>.
3	- Receptes d'elaboracions culinàries autòctones. - Debat sobre les dietes: amigues o enemigues? - Confecció grupal d'un projecte de restaurant (idiosincràsia, menú, oferta...)	Lèxic propi de l'alimentació i la dieta, amb les possibles variacions dialectals. Fenòmens d'apostrofació i contracció. Sigles i acrònims. Estalvi de l'article neutre 'lo' (funció generalitzadora o abstractiva, funció intensiva) i modismes. Ús del guionet.

4	- Consells i recomanacions de viatges. El fullet turístic. - Text argumentatiu (article d'opinió-blog) sobre viatjar amb autocaravana (beneficis i inconvenients). - Presentació d'una proposta per a un viatge de classe.	Lèxic de l'àmbit dels esports, l'oci i els viatges. El gènere i el nombre del substantiu i de l'adjectiu: regla general, casos irregulars o especials (homòfons, canvis ortogràfics, tres terminacions, invariables, <i>-aç</i>, <i>-iç</i> i <i>-oç</i>. Els determinants: possessius i demostratius.
5	- Textos expositius de guies de museus. - Al·legat cultural per a promoure la nostra llengua i la nostra cultura. - Ressenya artística sobre un film vist o llibre llegit recentment.	Lèxic del camp de la cultura, les tradicions i els espectacles. Els quantificadors: numerals cardinals, ordinals i partitius; indefinits (<i>cap/gens/res</i>) i quantitatius (ús de la preposició <i>de</i>, diferències entre <i>prou</i> i <i>bastant</i>).

Segon quadrimestre

6	- Textos instructius sobre hàbits saludables. - Intervenció radiofònica per a conscienciar sobre la importància de la salut mental (addiccions, síndromes...). - Taula o rutina d'exercicis.	Lèxic i fraseologia propis del camp de la salut i la medicina. Els verbs: els presents (indicatiu i subjuntiu); l'imperatiu; les perífrasis d'obligació, de probabilitat i de futur immediat; el futur; el condicional; els passats d'indicatiu (imperfet, passat simple i perifràstic, perfet) i les formes no personals (infinitius, gerundis i participis regulars i irregulars).
---	--	---

7	- Textos expositius (article divulgatiu) sobre l'era digital, les TIC, la IA, el sensacionalisme... - Vídeo divulgatiu per a una xarxa social.	Neologismes, derivats i lèxic de la tecnologia i els mitjans de comunicació. Els pronoms febles (I): formes i funcions (CD, CI, CC i Atr).
8	- Carta i correu electrònic informals sobre la transformació de l'ensenyament (noves modalitats, aparició de la IA...) - Missatge en una xarxa social sobre el bilingüisme/multilingüisme (avantatges/inconvenients).	Lèxic sobre l'àmbit educatiu i lingüístic. Els pronoms febles (II): ordre de col·locació, posició i normes de combinació.
9	- Debat/tertúlia radiofònica moderada (escaleta, guió): tradició vs modernitat. - Textos argumentatius (article d'opinió) sobre diverses problemàtiques socials actuals: legalització, assetjament, contaminació...	Alternatives als barbarismes. Els pronoms relatius, els interrogatius i els exclamatius. Oracions de relatiu amb antecedent explícit o adjectives; oracions de relatiu sense antecedent explícit o substantives.
10	- Bibliotràiler. - Carta al director sobre la problemàtica ambiental.	Lèxic relacionat amb el medi ambient i refranys populars. Ús de les preposicions i caiguda davant de <i>que</i> . Els connectors i les conjuncions (coordinades i subordinades). Els adverbis de lloc, de manera, de quantitat, de temps, d'afirmació, de

		negació i de dubte. Els adverbis acabats en <i>-ment</i> .
--	--	--

Segon quadrimestre

U D	Continguts comunicatius	Continguts lingüístics
1 1	- L'entrevista. Escenificar una entrevista. L'article. La carta al director. - Escriure una carta al director. - Escriure piulades d'X.	Composició: aspectes generals i tipus de compostos. Paraules acabades en -ança, -ença. Paraules acabades en -essa, -esa. Flexió nominal dels gentilicis acabats en -és. El numeral cardinal u/un. Quantitatius variables i invariables. Ús de quant i bastant. Locucions de quantitat més freqüents
1 2	- Les notícies Exposar un tema d'interés general. - Participar en una tertúlia. Escriure textos periodístics informatius i publicitaris.	Precisió lèxica i genuïtat en l'ús del vocabulari. Sons [ks] i [gz] i grafies que els representen. Numerals: ordinals i partitius. Abreviatures de numerals ordinals i perífrasis equivalents
1 3	- El discurs polític. L'assemblea de veïns. - La presentació d'una instància. - El debat amb els ciutadans. Fer propostes de millora de l'espai urbà. - Redactar una instància. - Escriure una queixa al periòdic.	Llengües i gentilicis més usuals. Escriptura de les paraules derivades de paraules agudes acabades en vocal + s. Grafia -sc- Indefinites variables i invariables. Distinció entre <i>res</i>, <i>gens</i> i <i>cap</i>
1 4	- El debat entre candidats. - Participar en un debat. - L'article d'opinió. - Redactar un punt d'un programa electoral.	La polisèmia i l'homonímia. Sons palatals africats i fricatius. Alternança <i>g/j</i> i <i>tg/tj</i> segons la flexió Preposicions: usos habituals de <i>amb/en</i>, <i>a/en</i>. Preposicions que precedeixen parts del dia, mesos de l'any, estacions i festes. Preposicions <i>sense</i>, <i>per</i> i <i>per a</i> davant de sintagma nominal. Caiguda de la preposició davant de <i>que</i> àton
1 5	- L'article de divulgació. El reportatge. - Exposar l'opinió a partir d'arguments sòlids. El text expositiu. - Escriure un text argumentatiu.	Lèxic sobre medi ambient. Derivats de les paraules acabades en -tx i -ig. Adverbis i locucions adverbials d'afirmació. Conjuncions i altres connectors d'ús general. Conjuncions

		adversatives i concessives. Conjunció <i>que</i> a l'inici d'oracions interrogatives i exclamatives
1 6	- L'article de divulgació. - El reportatge. - Dialogar sobre temes d'ecologia. - L'article divulgatiu. - Escriure un text argumentatiu.	Sufixos de derivació que designen plantes i arbres fruiters: -er, -era; i que indiquen conjunts: -ada, -at, -menta. Grafies <i>l·l</i> , <i>tl/tll</i> . Grafia <i>h</i> inicial i intercalada en paraules del vocabulari general. La <i>h</i> en els homòfons més usats. Verbs irregulars velaritzats més habituals. Verbs irregulars amb canvis vocàlics. Imperfet d'indicatiu regular i irregular
1 7	- El conte i la rondalla. - Els acudits. Explicar acudits. - Llegir contes, rondalles, llegendes i cançons, El conte i la rondalla. - Redactar un conte literari.	Lèxic propi de contes, rondalles i cançons tradicionals. Majúscules i minúscules. Funció demarcativa. Usos generals dels signes de puntuació. El punt i coma, els dos punts i els punts suspensius. Usos generals de <i>ser</i> i <i>estar</i>
1 8	- Cançons de tot l'àmbit lingüístic. - Descriure una ruta literària. - Debatre sobre la salut del valencià - Textos de diverses èpoques. - Escriure la continuació d'un poema.	La comparació, la metàfora i la metonímia com a mecanismes de creació lèxica. Els parèntesis. El guió de diàleg. Les cometes en les citacions textuales. Abreviacions, sigles i símbols. Usos del subjuntiu. Ordres en negatiu (no + subjuntiu). Construccions agramaticals d'infinitiu amb valor d'imperatiu. Perífrasis incoatives, de probabilitat, de realització recent.

NIVELL C1

Primer quadrimestre

U D	Continguts comunicatius	Continguts lingüístics
1	L'educació, la ciència i la tecnologia. Les propietats textuais: l'adequació. L'àmbit acadèmic i científic: el resum.	Les lletres. Els dígrafs. La síl·laba. El diftong. El hiat. Separació ortogràfica de síl·labes i paraules a final de línia. El gènere i nombre del substantiu i l'adjectiu. La concordança del substantiu i de l'adjectiu.
2	El medi ambient i el clima. Les propietats textuais: la coherència. L'àmbit acadèmic i científic: el text de divulgació científica.	El vocalisme. Les elisions vocàliques. La puntuació. Les majúscules i les minúscules. El verb. El present d'indicatiu. El present de subjuntiu. Els determinats, els articles, els possessius i els demostratius.
3	Els mitjans de comunicació. Les propietats textuais: la cohesió. L'àmbit periodístic. Els gèneres informatius: la notícia.	Desplaçament de la síl·laba tònica. Les vocals obertes i tancades. L'accentuació gràfica. L'accent diacrític i la dièresi. L'imperatiu. Usos dels verbs ser i estar. Els connectors textuais i les conjuncions.
4	El turisme. L'àmbit periodístic. Els gèneres d'opinió: l'article d'opinió.	Les elisions vocàliques. L'apostrofació. La contracció. El guionet. Les abreviatures. Les sigles. Els acrònims. Els símbols. Els passats d'indicatiu: l'imperfet i el passat perifràstic i simple. Els determinants. Els quantificadors: els numerals, els quantitatius i els indefinits.

Segon quadrimestre

U D	Continguts comunicatius	Continguts lingüístics
5	L'habitatge i la construcció. Els àmbits jurídic i administratiu: la sol·licitud o instància.	El consonantisme. Les consonants bilabials i labiodentals. Les consonants oclusives. El futur. El condicional. L'imperfet de subjuntiu.
6	Les activitats comercials, transaccionals i professionals i els sectors productius bàsics. L'àmbit laboral i comercial: la carta formal.	Les consonants alveolars. Les consonants ròtiques. Les formes no personals del verb: l'infinitiu, el gerundi i el participi. Els relatius, els interrogatius i els exclamatius.
7	Les activitats culturals i els esports. L'àmbit literari: la narració i la descripció.	Les consonants palatals sonores i sordes. Els temps compostos. Els pronoms personals forts i febles. Els adverbis.
8	L'alimentació, la dieta i la salut. L'àmbit literari: el gènere teatral i el diàleg.	Les consonants nasals i laterals. Les perífrasis verbals i les preposicions.

C2

1C2

UD	Continguts comunicatius	Continguts lingüístics
1	La conversa informal Preparar una conversa	Variació lingüística. Els sons de la llengua i els fenòmens fonètics. Fenòmens de fonètica sintàctica: emmudiments i sensibilitzacions, ensordiments i sonoritzacions, assimilacions, geminacions. Usos contrastius quant al gènere amb el castellà. Substantius amb doble forma de gènere i amb significat diferent. Substantius de doble gènere amb significat diferent.
2	Consells per a fer	L'habilitació.

	bicicleta tot terreny. Elaborar una crònica esportiva	Normativa sobre dièresi incloent-hi els casos de més dificultat. Contracció en casos especials. Posició de l'adjectiu i concordança. Adjectiu que forma part d'una locució verbal o queda separat del substantiu a què es refereix. Adjectius determinats per substantius.
3	La conversa formal. Redactar un contracte de lloguer.	La parasíntesi. Escriptura de les paraules compostes o derivades juntes, separades o amb guionet. Derivats sense guionet. La e de suport en derivats i compostos. Grups cap-, prop. Tractament persona formal. Valoració i ús de l'article personal. Presència o absència de l'article en expressions temporals, topònims, proverbis i expressions lexicalitzades.
4	El reportatge. Fer una exposició oral.	Col·locacions, locucions i frases fetes. Ús del guionet, escriptura junta o separada de paraules. Guionet en manlleus, per a evitar formes estranyes o com a recurs sintàctic. Usos contrastius quant al nombre amb el castellà. Plural dels antropònims.
5	La conferència Redactar una carta a la direcció d'un diari	El registre estàndard. Normativa sobre l'accentuació, incloent-hi les excepcions i els casos de més dificultat. Pronoms forts: ús de jo i de mi darrere de preposicions i reforçament de pronoms amb mateix. Pronoms personals forts: ús restringit dels pronoms personals forts de 3a pers. amb entitats inanimades. Els verbs defectius.
6	El treball acadèmic Redactar un treball acadèmic	Mecanismes de cohesió textual. Abreviacions, sigles i acrònims. Esctura de xifres, magnituds i

		quantitats en lletra o en número.
7	L'entrada de blog Elaborar un text instructiu	Els préstecs i els neologismes. Estrangerismes. Grafia h en préstecs. La h aspirada en estrangerismes i onomatopeies. Altres sistemes de representació gràfica de la h. Separació en síl·labes i guionet en préstecs adaptats i no adaptats, símbols i altres usos excepcionals. Usos i funcions gramaticals dels pronoms febles. Formes plenes en modismes i frases fetes. Pronoms que acompanyen verbs transitius i intransitius. Restriccions en les combinacions pronominals. Combinacions ternàries.
8	El text teatral Fer una lectura dramàtica	La comparació Signes de puntuació: regles avançades Graus de l'adjectiu: comparatius cultes, superlatius amb formes cultes; altres mecanismes d'expressió del grau superlatiu. Concordança temporal en diversos tipus d'oracions.
9	Fer una reclamació telefònica El fullet publicitari	Topònims (criteris de traducció) Ortografia b/v, incloent-hi els topònims discrepants amb altres llengües. Coneixement dels sistemes vocàlic i consonàntic de les principals varietats geogràfics. Usos i funcions gramaticals dels relatius, interrogatius i exclamatius: supressió gramatical de la preposició, construcció de relatiu precedit de verb; construccions de relatiu particulars. Supressió d'usos redundants. Pronoms interrogatius reforçats per un substantiu interjectiu.

2C2

10	La crítica gastronòmica	Dialectalismes. Ús de les geminacions
----	-------------------------	---------------------------------------

	Redactar una crítica gastronòmica per a un blog	tl i l·l; homòfons i parònims amb laterals. Grafia -l final en paraules amb una certa dificultat. Regles avançades de l'ortografia de les nasals: no m davant de f i r; -n i -m en posició final. Grups nasals mm, nn, nm i mn Casos subjectes a variació contextual i a variació geogràfica dels usos de ser, estar i haver-hi.
11	La notícia de ràdio Preparar una entrevista	Calcs Paraules amb dificultat vocàlica o que contrasten amb altres llengües. Vocals obertes i tancades en mots que presenten dubtes. Possessius: contrast amb altres llengües. Els valors de les formes no personals. Evitació de l'infinitiu amb valor de recapitulació i del gerundi amb valor copulatiu i especificatiu. Ús dels règims verbals de verbs coordinats. Ús ajustat al règim sintàctic de cada verb: verbs transitius i intransitius, verbs pronominals i no pronominals, etc.
12	L'article periodístic Elaborar un informe	Paraules tabú i eufemismes Regles avançades de les consonants ròtiques: les grafies r, rr en paraules compostes i darrere de prefix. Ròtiques en paraules d'especial complexitat Numerals partitius i col·lectius. Els prefixos numerals cultes i les formes compostes. Quantitatius i indefinits
13	La tertúlia Fer la presentació d'un llibre	Paraules patrimonials i cultismes. Ortografia de b/v en els pseudoderivats. Vocals i/e i o/u en pseudoderivats. Vocals a/e. Compostos cultes i derivats formats a partir de mots grecs i llatins. Vocals o/u. Mots invariables acabats en -us. Grafia h en cultismes. Usos particulars de preposicions simples i compostes. Per i per a davant d'infinitiu. Usos preposicionals relacionats amb el règim sintàctic del

		verb
14	Les notícies Planificar una reunió de treball	Reformulacions i nominalitzacions. Vulgarismes. Disfemismes. Grups consonàntics cultes com ara pn-, pt-, ps-, pt-, ts- en inici de paraula i paraules amb dificultat. Duplicacions gràfiques més complexes. Oclusives en préstecs, topònims i antropònims. Contactes entre diverses preposicions; coordinació d'elements amb règims preposicionals diferents; substitució de les construccions agramaticals. Solucions als usos impropis de les preposicions. Ús genuí de les preposicions en la fraseologia. Correlacions preposicionals. Ús genuí de les locucions prepositives evitant les interferències i els usos impropis
15	La convocatòria de beques Traduir un text legal	Falsos amics. Regles avançades de la grafia h: usos diferents dels d'altres llengües. Distinció ortogràfica de parelles de paraules Morfologia verbal: casos excepcionals, d'especial dificultat o més formals. Ús coherent de les formes verbals amb el grau de formalitat de la situació. Verbs de conjugació pronominal i diferències de significat del verb pronominal i no pronominal
16	L'assaig Participar en un debat	Barbarismes. Ultracorreccions. Alveolars en paraules d'especial complexitat ortogràfica. Alveolars en paraules compostes i derivades amb un prefix. Les grafies tz i ts. Usos de la doble negació. Usos de l'adverbi pas. Negació expletiva. Ús de l'adverbi no amb verbs de temor i en algunes oracions comparatives. Ús del mode indicatiu amb els adverbis de dubte. Ús particular d'alguns adverbis i locucions adverbials. Usos formals de certs adverbis. Lexicalització de locucions adverbials.

17	El text de ficció Elaborar un pronòstic electoral a partir d'enquestes	Metàfora i metonímia. Les majúscules, les minúscules i els tipus de lletra. Funció demarcativa i funció distintiva de les majúscules. Tipus de lletres: descripció i usos de la redona, la cursiva, la negreta i la versaleta Propietat en l'ús de conjuncions i altres connectors i substitució de les interferències i calcs lingüístics
18	La novel·la Escriure un relat de ficció	Arcaismes. Antropònims Escriptura adequada de les palatals en tots els casos, fins i tot en els que presenten més dificultat ortogràfica. Palatals en les paraules adaptades d'altres llengües. Ús de llur i llurs. Indefinits arcaics o molt formals. Conjuncions arcaiques o molt formals

4. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

a. Metodologia general i específica de l'idioma

El treball autònom de l'alumne és important en totes les modalitats d'ensenyament i fonamental en els cursos semipresencials i en línia. El treball a l'aula en parella i en grup siga també serà una ferramenta eficaç per arribar al grau d'autonomia necessari. L'assistència presencial a les classes és obligatòria i és decisiva per assolir aquesta fita, però ha d'anar acompanyada d'una actitud activa a les classes i, com hem remarcat, d'un treball individual fora de l'escola. Sols si l'alumnat s'implica en el propi procés d'aprenentatge, podrà progressar i corregir els dèficits i les mancances que té. Per fomentar la responsabilitat i l'autonomia dels estudiants hem establert diverses mesures metodològiques, que tot seguit desenvoluparem.

Com a docents exercirem el paper de guia, actuant de la manera més individualitzada possible, per a així indicar a cada alumne en quin estament de l'aprenentatge es troba i com pot assolir l'èxit. La nostra funció serà, doncs, la d'orientar, la de facilitar, supervisar i orientar el propi aprenentatge per tal que cada vegada siga més productiu i més autònom. Una manera de col·laborar a l'adquisició d'autonomia serà a partir de la revisió i l'avaluació que faran els estudiants a partir de rúbriques que els facilitarem.

En les classes presencials les explicacions magistrals ocuparan el mínim de temps indispensable, ja que pretenem que la major part del temps es dedique al treball actiu de l'alumnat, a la resolució de dubtes i a l'atenció individualitzada per tal d'atendre les necessitats que tenen. Les sessions de les unitats didàctiques estan molt estructurades per aconseguir un aprofitament màxim del temps que estan a l'aula. Ara bé, la posada en pràctica serà la que determinarà el ritme de la programació. Si l'alumnat presenta moltes dificultats en algun aspecte concret, la programació de les sessions es modificarà per tal d'atendre'ls de manera correcta.

L'enfocament metodològic estarà orientat a l'acció: en l'àmbit de l'aula, hi tindrem presents les següents implicacions.

- Considerarem l'alumnat com a agents socials, és a dir, els implicarem en el procés d'aprenentatge mitjançant els descriptors com a mitjà de comunicació.
- Partirem del reconeixement de la naturalesa social de l'aprenentatge i l'ús de la llengua i la interacció entre la societat i l'individu en el procés d'aprenentatge.
- La consideració dels alumnes com a usuaris de la llengua comporta un ús extensiu de l'L2 a l'aula: aprendre a utilitzar la llengua en lloc d'aprendre sobre la llengua (com a assignatura).
- La concepció dels estudiants com a éssers plurilingües i pluriculturals farà que els permetem utilitzar tots els seus recursos lingüístics quan siga necessari i animar-los a descobrir similituds i equivalències, així com les diferències entre llengües i cultures.

En essència, l'enfocament orientat a l'acció implicarà tasques de col·laboració a l'aula amb una meta: l'objectiu principal no és la llengua *per se*. Si el focus principal d'aquest treball no és el llenguatge, llavors hi definirem un altre producte o resultat (com, per exemple, planificar una eixida, fer un pòster, crear un blog, dissenyar un festival, entre d'altres). Els descriptors ens

serviran per a ajudar a dissenyar aquestes comeses i també per a observar i, si es desitja, (auto)avaluar l'ús de la llengua dels alumnes durant la tasca.

Hi haurà un equilibri entre la interacció professor-alumne i alumne-alumne, per tal d'afavorir aquesta interacció col·laborativa entre estudiants en grups reduïts o amb tota la classe. Els objectius se centren en l'ús efectiu de l'idioma per part de l'alumne; per tant, les pràctiques d'ensenyança i aprenentatge s'orientaran de manera que l'actuació d'aquest ocupe el major temps possible. Les línies metodològiques adoptades pel professorat del Departament es concreten en aquests punts:

- El paper del professorat serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar la seua actuació, orientar-lo i indicar-li com pot desenvolupar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.
- Les activitats d'ensenyança i aprenentatge se centraran fonamentalment en aquelles a què l'alumnat haurà d'enfrontar-se en situacions de comunicació real –aço és, activitats de comprensió, producció, interacció i mediació– mitjançant tasques que impliquen les esmentades activitats.
- Les característiques de les activitats a dur a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les seues condicions de realització (quan i com) s'establiran essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir.
- Les classes s'impartiran en valencià des del primer curs de nivell bàsic, precisament perquè som una llengua oficial i considerem que és molt positiva una immersió des del començament dels estudis de valencià per a garantir-ne una major exposició directa que després pot ser complementada al carrer.
- Les classes s'organitzaran de manera que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat i es proposaran diferents activitats en què es promoga la dinàmica de grups. Per a tal fi, és important que l'ambient de la classe l'afavorisca; es crearà un clima de col·laboració, empatia, respecte i interès.
- Els mitjans, mètodes i materials que s'utilitzen seran tan pròxims com siga possible a aquells que l'alumnat puga trobar-se en el curs de la seua experiència directa amb l'idioma, i se seleccionaran en funció de la seua idoneïtat per a aconseguir els objectius establerts.
- La introducció de les TIC en l'ensenyança d'idiomes ha suposat una fita molt important i eficaç per a l'ensenyança-aprenentatge de llengües, i en la mesura que siga possible les introduïrem en les nostres aules.
- Els materials publicats (en concret els llibres de text) seran utilitzats com a instrument i no com a programes curriculars. Per això, el professorat pot complementar els materials mitjançant fotocòpies o penjant material a Aules.
- Es fomentarà l'autoaprenentatge, per això la coavaluació i l'autoavaluació ajudaran a la detecció per part de l'alumnat; també el professorat corregirà únicament assenyalant errors per a provocar-ne la reflexió.

b. Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

El plantejament del currículum de valencià de l'EOI pretén que l'estudiant siga un usuari

competent, és a dir, l'enfocament comunicatiu n'és la base. Amb aquesta finalitat hem programat tasques comunicatives en les diverses unitats. Són el mètode d'aprenentatge idoni per treballar la competència comunicativa per diverses raons. En primer lloc, emmarquen el treball de l'aula en un context real (o versemblant) que atorga utilitat al treball que ha de realitzar l'alumne; és a dir, li dona sentit a aquell treball que els hem plantejat. Relacionat amb açò, està la llibertat de concreció d'algunes tasques per tal que les ajusten al seu perfil individual.

En segon lloc, per aconseguir la fita que marca la tasca és necessari posar en funcionament diverses estratègies i competències que es poden desglossar en les competències tractades en el punt anterior d'aquesta programació, és a dir, aglutinen el treball de totes les competències, ja que l'ús de la llengua que es proposa és real o versemblant.

Comprovem, així doncs, com aquest mètode d'aprenentatge s'insereix de ple en la concepció actual de l'ensenyament i de l'aprenentatge de llengües on la comunicació va més enllà de la descodificació i de la codificació de missatges, sinó que implica posar en funcionament un seguit d'elements de caire no exclusivament lingüístic.

La percepció que transmetem a l'alumnat de la llengua és que és un compendi d'elements no sempre tinguts en compte anys enrere. El coneixement es desglossa en el domini de diversos elements, on no hi ha un més important que un altre, és a dir, la manca d'adequació té la mateixa gravetat que les faltes de normativa ortogràfica. Recordem l'excessiva tendència al domini de la norma que ha caracteritzat l'ensenyament del valencià en èpoques passades i que deixava de banda aspectes tan bàsics com l'ús. Actualment, aquesta excessiva atenció a aspectes gramaticals o ortogràfics, principalment, s'ha corregit en consonància amb l'ensenyament de les llengües modernes del nostre entorn.

En el plantejament de les tasques a l'alumnat tindrem en compte tres moments després de definir quin és l'objectiu, que consistirà en la realització d'un tipus de text concret, emmarcat dins d'un context i amb una finalitat. Tot correspon a un ús real de la llengua.

Abans de començar el treball, doncs, l'alumnat haurà de determinar quines destreses i quins elements necessitarà per realitzar la tasca. Tot allò que necessite haurà sigut treballat a l'aula prèviament, per la qual cosa l'encoratjarem que revise el treball realitzat per tal de seleccionar aquells elements lingüístics i no lingüístics que necessitarà. Si detectem que té mancances en algun punt, li recomanarem que reforce aquell aspecte que no domina i que necessitarà per arribar a l'objectiu.

En el moment de preparació i d'execució els estudiants hauran de posar en relació els coneixements lingüístics i les competències. A les classes els haurem treballat de manera separada, aïllada, però sense perdre de vista que són els elements que junts donen sentit a un text. Les activitats que es faran a classe seran de diversa tipologia, en funció de la dificultat. Algunes seran en grup o en parella, tot i que les tasques seran sempre de caràcter individual. En aquesta fase, unes vegades proporcionarem a l'alumnat textos semblants al que se'ls demanarà; d'altres, els remetrem a pàgines web o a recursos impresos reals on podran trobar textos que els servisquen de guia.

A continuació explicitem els tipus d'activitats que hem previst per al treball de totes les habilitats lingüístiques: la comprensió oral i escrita, la producció i coproducció oral i escrita, i

la mediació.

Les activitats de comprensió sobre els textos orals i escrits seran variades en tipologia. Hem planificat, per citar-ne una mostra:

- Preguntes concretes on hauran de redactar-ne la resposta
- Tests d'elecció múltiple amb distractors suficients
- Activitats d'interacció oral a partir del contingut del text
- Relació d'enunciats amb els paràgrafs o parts del text llegit o escoltat
- Activitats de reformulació o de canvi de registre o tipologia textual
- Resums del contingut
- Discussions formals a partir del tema o temes del text
- Activitats de producció escrita a partir del text llegit o escoltat
- Pel que fa a les activitats de producció i de coproducció escrita i oral:
 1. Les unitats didàctiques segueixen un ordre en el curs que respon al nivell de dificultat que presenten.
 2. Les activitats treballen les diverses competències i funcions necessàries per a la construcció textual.
 3. Algunes tasques es realitzaran en parella; d'altres, en grup reduït, però les tasques finals seran sempre individuals.
 4. S'hi aplicaran els mètodes de la coavaluació i de l'autoavaluació com a ferramentes didàctiques.
 5. Les activitats d'expressió aniran sempre precedides per les de comprensió, ja que així els textos poden servir de model per a les produccions pròpies.

Finalment, entre les activitats de mediació volem destacar-ne les següents:

1. Assistència a conferències o xarrades que realitzarem a l'escola on l'alumnat ha de
2. traslladar la informació per escrit o oralment.
3. Mitjançar entre parlants de divers perfil sociolingüístic i sociocultural i transmetre amb eficàcia informació significativa de forma clara i concisa.
4. Prendre notes a partir d'un text audiovisual o d'una conferència per transmetre-les a uns tercers.
5. Resumir fidelment o parafrasejant un text llegit o escoltat per donar-li un altre ús.

c. Autoavaluació de l'alumnat

Les classes afavoriran l'autonomia d'aprenentatge i l'aprenentatge estratègic: l'autonomia en l'aprenentatge fa referència a la capacitat de responsabilitzar-se de l'aprenentatge propi. D'aquesta manera, l'alumne autònom desenvolupa l'habilitat de fixar els seus objectius, els continguts i la progressió, gestionant i avaluant tot el procés. A més, implica una reflexió crítica, presa de decisions i acció independent, la qual cosa es tradueix en aprenentatge significatiu, ja que l'alumnat passa a aplicar els seus coneixements a un context més ampli.

Una vegada entregada la tasca i avaluada per nosaltres, l'alumne revisarà el resultat i avaluarà el procés que ha seguit per poder detectar mancances o estratègies que encara no té assolides.

Aquest darrer pas és fonamental perquè hi haja un aprenentatge significatiu. Com a docents avaluarem, però també afavorirem que cada alumne avalue els productes que elabora i així desenvolupe la competència estratègica, com tractarem en el següent apartat. La revisió es farà a partir d'una rúbrica on l'alumnat puntuarà la consecució o no de diversos objectius i la presència o absència dels elements fonamentals.

Pretenem que els alumnes reconeguen el seu estil cognitiu i que desenvolupen conseqüentment estratègies d'aprenentatge pròpies.

d. Model d'organització lectiva

Els cursos curriculars seran presencials amb una ràtio màxima de:

- 35 persones al nivell A2
- 30 persones al nivell B1
- 30 persones al nivell B2
- 25 persones al nivell C1
- 25 persones al nivell C2
- 40 persones en els grups en línia

Cada grup en modalitat presencial assisteix dos dies a la setmana en dues sessions d'1 hora i 50 minuts. En els grups semipresencials l'alumnat ve un dia a l'EOI i l'altre dia treballa de manera autònoma, però guiada i acompanyada, des de casa. En els casos de l'alumnat en la modalitat virtual es connecta un dia a la setmana per a practicar l'habilitat oral de manera activa. El professorat de tots els grups, independentment de la modalitat que tinguen, oferirà materials i recursos per al treball autònom en la plataforma AULES.

El professorat farà el control d'assistència a classe, ja que, com hem citat anteriorment, l'alumnat ha d'assistir obligatòriament a classe o connectar-se a les sessions síncrones, en cas de l'alumnat en la modalitat virtual.

5. CRITERIS D'AVALUACIÓ

a. Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació

D'acord amb el que estableixen el Decret 242/2019, de 25 d'octubre, i l'Ordre 34/2022, de 14 de juny, l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial en les Escoles Oficials d'Idiomes de la Comunitat Valenciana es regeix pels principis de globalitat, continuïtat i integració de les diferents destreses lingüístiques.

L'objectiu és valorar el progrés real de l'alumnat i determinar el grau d'assoliment de la competència comunicativa pròpia de cada nivell del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües (MECR).

En els cursos curriculars l'avaluació:

- Té caràcter formatiu i continu, i es basa en l'observació sistemàtica del treball de l'alumnat.
- Considera el progrés tant global com per activitat de llengua (comprensió oral, expressió i interacció orals, comprensió escrita, expressió i interacció escrites, i mediació).
- Pren com a referent els objectius, competències i criteris d'avaluació establerts en els currículums oficials del valencià per a cada nivell (A2, B1, B2, C1 i C2).
- Té com a responsables del procés d'avaluació el professorat del Departament, que aplica els criteris comuns establerts pel centre.

Les proves de certificació:

- Avaluen la competència global de l'alumnat d'acord amb el nivell del MECR.
- Inclouen totes les activitats de llengua: comprensió oral, expressió i interacció orals, comprensió escrita, expressió i interacció escrites i mediació.
- Es qualifiquen segons criteris objectius, públics i comuns establerts per la Conselleria d'Educació.
- Per a superar el nivell corresponent, cal obtindre almenys el 60 % de la puntuació total i un mínim determinat en cada destresa, segons s'especifica en la convocatòria.

b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives.

b. En cursos no conduents a prova de certificació

Avaluació 1C2

Durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Per poder fer aquesta avaluació, el professorat realitzarà proves (programades o no) amb la freqüència que considere oportuna, però n'haurà de recollir, com a mínim, dues de cada destresa i n'haurà de realitzar al llarg de tot el curs per poder complir l'avaluació contínua, ja que l'assistència a classe és obligatòria.

Les proves i els aspectes que, de manera orientativa es poden tenir en compte són:

- Proves de comprensió oral que, a partir d'una audició, podran consistir a:
 - o Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició.

- Respondre qüestions referides a la seua comprensió, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
 - Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
 - Resumir la informació obtinguda.
- Proves de comprensió escrita, que podran consistir a:
 - Relacionar afirmacions amb continguts d'una lectura.
 - Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
 - Omplir buits amb mots que completen la informació d'un text.
 - Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
 - Resumir la informació obtinguda en un text.
 - Ordenar fragments d'un text.
- Proves d'expressió i interacció oral, que podran consistir en:
 - Tasques d'expressió individual, segons les propostes demanades.
 - Tasques d'interacció oral, segons les propostes demanades.
- Proves d'expressió i interacció escrita, que consistiran en:
 - Elaboració de textos escrits, d'acord amb les tasques demanades i amb l'extensió exigida.
- Proves de mediació, que inclouran:
 - Tasques de mediació escrita.
 - Tasques de mediació oral.
 - Exercicis de competència lexicogramatical.
- Lectura, comentari i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per a cada curs, que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.
- Assistència a classe. L'assistència a classe és obligatòria en totes les modalitats d'ensenyança. El nombre de faltes no justificades, o amb justificació improcedent, que determina l'anul·lació de la matrícula serà el que equivalga al 15% de les hores del curs.
- Observació de la participació a classe.
- Motivació.

L'alumnat d'aquest nivell serà considerat APTÉ si, una vegada realitzada l'avaluació contínua, ha superat totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i ha obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%.

Si no és així, el Departament prepararà una prova per a tot l'alumnat del mateix nivell, que es realitzarà a finals de maig, a la qual accediran només aquells alumnes que no hagen obtingut apte en totes o en alguna de les destreses. En aquest cas, únicament es presentaran a les destreses no superades al llarg del curs.

L'alumnat NO APTÉ en la convocatòria ordinària podrà presentar-se a la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60% i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 60% o superior. En cas que l'alumnat no s'hi haja presentat, en la convocatòria extraordinària, a alguna activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut un percentatge de puntuació igual o superior al 50% i inferior al 60%,

se li guardarà la nota de la convocatòria ordinària d'aquestes activitats per a calcular la nota global. Si s'hi ha presentat, es calcularà la nota global prenent el resultat de la convocatòria extraordinària i en cap cas se li assignarà la qualificació de NO PRESENTAT. En el supòsit que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats. En prova de certificació.

c. En cursos conduents a certificació

Avaluació A2

Durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Per poder fer aquesta avaluació, el professorat realitzarà proves (programades o no) amb la freqüència que considere oportuna, però n'haurà de recollir, com a mínim, dues de cada destresa i les haurà de realitzar al llarg de tot el curs per poder complir l'avaluació contínua, ja que l'assistència a classe és obligatòria.

La nota final es determinarà per la mitjana ponderada de les notes que el professorat haja recollit de l'alumnat.

Les proves i els aspectes que, de manera orientativa es poden tenir en compte són:

- Proves de comprensió oral que, a partir d'una audició, podran consistir a:
 - Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició.
 - Respondre qüestions referides a la seua comprensió, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
 - Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
 - Resumir la informació obtinguda.
- Proves de comprensió escrita, que podran consistir a:
 - Relacionar afirmacions amb continguts d'una lectura.
 - Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
 - Omplir buits amb mots que completen la informació d'un text.
 - Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
 - Resumir la informació obtinguda en un text.
 - Ordenar fragments d'un text.
- Proves d'expressió i interacció oral, que podran consistir en:
 - Tasques d'expressió individual, segons les propostes demanades.
 - Tasques d'interacció oral, segons les propostes demanades.
- Proves d'expressió i interacció escrita, que consistiran en:
 - Elaboració de textos escrits, d'acord amb les tasques demanades i amb l'extensió exigida.
- Proves de mediació, que inclouran:
 - Tasques de mediació escrita.
 - Tasques de mediació oral.
 - Exercicis de competència lexicogramatical.

- Lectura, comentari i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per a cada curs, que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.
- Assistència a classe. L'assistència a classe és obligatòria en totes les modalitats d'ensenyança. El nombre de faltes no justificades, o amb justificació improcedent, que determina l'anul·lació de la matrícula serà el que equivalga al 15% de les hores del curs.
 - Observació de la participació a classe.
 - Motivació.

L'alumnat d'aquest nivell serà considerat APTE si, una vegada realitzada l'avaluació contínua, ha superat totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i ha obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%.

Si no és així, el Departament prepararà una prova per a tot l'alumnat del mateix nivell, que es realitzarà a finals de maig, a la qual accediran només aquells alumnes que no hagen obtingut apte en totes o en alguna de les destreses. En aquest cas, únicament es presentaran a les destreses no superades al llarg del curs.

A més, esgotades aquestes opcions, es tindrà dret una convocatòria extraordinària l'última setmana de juny.

L'alumnat NO APTE en la convocatòria ordinària podrà presentar-se a la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65% i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 65% o superior. En cas que l'alumnat no s'haja presentat, en la convocatòria extraordinària, a alguna activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut un percentatge de puntuació igual o superior al 50% i inferior al 65%, se li guardarà la nota de la convocatòria ordinària d'aquestes activitats per a calcular la nota global. Si s'hi ha presentat, es calcularà la nota global prenent el resultat de la convocatòria extraordinària i en cap cas se li assignarà la qualificació de NO PRESENTAT. En el supòsit que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

d. En cursos conduents a prova de certificació

Avaluació B1

Durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Per poder fer aquesta avaluació, el professorat realitzarà proves (programades o no) amb la freqüència que considere oportuna, però n'haurà de recollir, com a mínim, dues de cada destresa i les haurà de realitzar al llarg de tot el curs per poder complir l'avaluació contínua, ja que l'assistència a classe és obligatòria.

Les proves i els aspectes que, de manera orientativa es poden tenir en compte són:

- Proves de comprensió oral que, a partir d'una audició, podran consistir a:
 - o Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició.
 - o Respondre qüestions referides a la seua comprensió, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.

- Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
- Resumir la informació obtinguda.
- Proves de comprensió escrita, que podran consistir a:
 - Relacionar afirmacions amb continguts d'una lectura.
 - Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
 - Omplir buits amb mots que completen la informació d'un text.
 - Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
 - Resumir la informació obtinguda en un text.
 - Ordenar fragments d'un text.
- Proves d'expressió i interacció oral, que podran consistir en:
 - Tasques d'expressió individual, segons les propostes demanades.
 - Tasques d'interacció oral, segons les propostes demanades.
- Proves d'expressió i interacció escrita, que consistiran en:
 - Elaboració de textos escrits, d'acord amb les tasques demanades i amb l'extensió exigida.
- Proves de mediació, que inclouran:
 - Tasques de mediació escrita.
 - Tasques de mediació oral.
- Exercicis de competència lexicogramatical.
- Lectura, comentari i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per a cada curs, que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.
- Assistència a classe. Assistència a classe. L'assistència a classe és obligatòria en totes les modalitats d'ensenyança El nombre de faltes no justificades, o amb justificació improcedent, que determina l'anul·lació de la matrícula serà el que equivalga al 15% de les hores del curs.
- Observació de la participació a classe.
- Motivació.

L'alumnat d'aquest nivell serà considerat APTÉ si, una vegada realitzada l'avaluació contínua, ha superat totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i ha obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%.

L'alumnat de B1 pot promocionar a B2 sense l'obligació de presentar-se a les PUC (Proves Unificades de Certificació). En aquest cas no té opció a una convocatòria extraordinària del curs curricular, atès que ja disposa de les dues convocatòries de les PUC.

Per tal d'aconseguir el certificat de B1, cal presentar-se a les PUC i superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i obtenir un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. La seua nota final és la mitjana de la puntuació aconseguida en cada activitat de llengua.

La qualificació final de la prova de certificació serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les parts.

Avaluació B2

Durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Per poder fer aquesta avaluació, el professorat realitzarà proves (programades o no) amb la freqüència que considere oportuna, però n'haurà de recollir, com a mínim, dues de cada destresa i les haurà de realitzar al llarg de tot el curs per poder complir l'avaluació contínua, ja que l'assistència a classe és obligatòria.

Les proves i els aspectes que, de manera orientativa es poden tenir en compte són:

- Proves de comprensió oral que, a partir d'una audició, podran consistir a:
 - o Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició.
 - o Respondre qüestions referides a la seua comprensió, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
 - o Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
 - o Resumir la informació obtinguda.
- Proves de comprensió escrita, que podran consistir a:
 - o Relacionar afirmacions amb continguts d'una lectura.
 - o Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
 - o Omplir buits amb mots que completen la informació d'un text.
 - o Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
 - o Resumir la informació obtinguda en un text.
 - o Ordenar fragments d'un text.
- Proves d'expressió i interacció oral, que podran consistir en:
 - o Tasques d'expressió individual, segons les propostes demanades.
 - o Tasques d'interacció oral, segons les propostes demanades.
- Proves d'expressió i interacció escrita, que consistiran en:
 - o Elaboració de textos escrits, d'acord amb les tasques demanades i amb l'extensió exigida.
- Proves de mediació, que inclouran:
 - o Tasques de mediació escrita.
 - o Tasques de mediació oral.
- Exercicis de competència lexicogramatical.
- Lectura, comentari i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per a cada curs, que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.
- Assistència a classe. Assistència a classe. L'assistència a classe és obligatòria en totes les modalitats d'ensenyança El nombre de faltes no justificades, o amb justificació improcedent, que determina l'anul·lació de la matrícula serà el que equivalga al 15% de les hores del curs.
- Observació de la participació a classe.
- Motivació.

L'alumnat d'aquest nivell serà considerat APTE si, una vegada realitzada l'avaluació contínua,

ha superat totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i ha obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%.

L'alumnat de B2 pot promocionar a C1 sense l'obligació de presentar-se a les PUC (Proves Unificades de Certificació). En aquest cas no té opció a una convocatòria extraordinària del curs curricular, atès que ja disposa de les dues convocatòries de les PUC.

Per tal d'aconseguir el certificat de B2, cal presentar-se a les PUC i superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i obtenir un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. La seua nota final és la mitjana de la puntuació aconseguida en cada activitat de llengua.

La qualificació final de la prova de certificació serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les parts.

Avaluació C1

Durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Per poder fer aquesta avaluació, el professorat realitzarà proves (programades o no) amb la freqüència que considere oportuna, però n'haurà de recollir, com a mínim, dues de cada destresa i les haurà de realitzar al llarg de tot el curs per poder complir l'avaluació contínua, ja que l'assistència a classe és obligatòria.

Les proves i els aspectes que, de manera orientativa es poden tenir en compte són:

- Proves de comprensió oral que, a partir d'una audició, podran consistir a:
 - o Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició.
 - o Respondre qüestions referides a la seua comprensió, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
 - o Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
 - o Resumir la informació obtinguda.
- Proves de comprensió escrita, que podran consistir a:
 - o Relacionar afirmacions amb continguts d'una lectura.
 - o Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
 - o Omplir buits amb mots que completen la informació d'un text.
 - o Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
 - o Resumir la informació obtinguda en un text.
 - o Ordenar fragments d'un text.
- Proves d'expressió i interacció oral, que podran consistir en:
 - o Tasques d'expressió individual, segons les propostes demanades.
 - o Tasques d'interacció oral, segons les propostes demanades.
- Proves d'expressió i interacció escrita, que consistiran en:
 - o Elaboració de textos escrits, d'acord amb les tasques demanades i amb l'extensió exigida.

- Proves de mediació, que inclouran:
 - o Tasques de mediació escrita.
 - o Tasques de mediació oral.
- Exercicis de competència lexicogramatical.
- Lectura, comentari i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per a cada curs, que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.
- Assistència a classe. Assistència a classe. L'assistència a classe és obligatòria en totes les modalitats d'ensenyança El nombre de faltes no justificades, o amb justificació improcedent, que determina l'anul·lació de la matrícula serà el que equivalga al 15% de les hores del curs.
- Observació de la participació a classe.
- Motivació.

L'alumnat d'aquest nivell serà considerat APTE si, una vegada realitzada l'avaluació contínua, ha superat totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i ha obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%.

L'alumnat de C1 pot promocionar a 1C2 sense l'obligació de presentar-se a les PUC (Proves Unificades de Certificació). En aquest cas no té opció a una convocatòria extraordinària del curs curricular, atés que ja disposa de les dues convocatòries de les PUC.

Per tal d'aconseguir el certificat de C1, cal presentar-se a les PUC i superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i obtenir un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. La seua nota final és la mitjana de la puntuació aconseguida en cada activitat de llengua.

La qualificació final de la prova de certificació serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les parts.

Avaluació 2C2

Durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Per poder fer aquesta avaluació, el professorat realitzarà proves (programades o no) amb la freqüència que considere oportuna, però n'haurà de recollir, com a mínim, tres de cada destresa i n'haurà de realitzar al llarg de tot el curs per poder complir l'avaluació contínua, ja que l'assistència a classe és obligatòria.

Les proves i els aspectes que, de manera orientativa es poden tenir en compte són:

- Proves de comprensió oral que, a partir d'una audició, podran consistir a:
 - o Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició.
 - o Respondre qüestions referides a la seua comprensió, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
 - o Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
 - o Resumir la informació obtinguda.
- Proves de comprensió escrita, que podran consistir a:
 - o Relacionar afirmacions amb continguts d'una lectura.
 - o Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text, marcant la resposta

- correcta entre diverses possibilitats.
 - Omplir buits amb mots que completen la informació d'un text.
 - Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
 - Resumir la informació obtinguda en un text.
 - Ordenar fragments d'un text.
- Proves d'expressió i interacció oral, que podran consistir en:
 - Tasques d'expressió individual, segons les propostes demanades.
 - Tasques d'interacció oral, segons les propostes demanades.
- Proves d'expressió i interacció escrita, que consistiran en:
 - Elaboració de textos escrits, d'acord amb les tasques demanades i amb l'extensió exigida.
- Proves de mediació, que inclouran:
 - Tasques de mediació escrita.
 - Tasques de mediació oral.
- Exercicis de competència lexicogramatical.
- Lectura, comentari i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per a cada curs, que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.
- Assistència a classe. Assistència a classe. L'assistència a classe és obligatòria en totes les modalitats d'ensenyança El nombre de faltes no justificades, o amb justificació improcedent, que determina l'anul·lació de la matrícula serà el que equivalga al 15% de les hores del curs.
- Observació de la participació a classe.
- Motivació.

Per a obtenir la qualificació final d'APTE cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua.

La nota del curs curricular només serà informativa en l'expedient acadèmic de l'alumnat, però en cap cas serà vàlida a efectes de promoció de nivell. Aquest alumnat ha de presentar-se a la PUC (Prova Unificada de Certificació) per a poder promocionar de curs. En aquest cas no té opció a una convocatòria extraordinària del curs curricular, atès que ja disposa de les dues convocatòries de la PUC.

Per tal d'aconseguir el certificat de C2, cal presentar-se a la PUC i superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i obtenir un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. La seua nota final és la mitjana de la puntuació aconseguida en cada activitat de llengua.

L'alumnat que ha obtingut la qualificació de NO APTE en la convocatòria ordinària de la PUC haurà de presentar-se, en la convocatòria extraordinària, a les activitats de llengua en què haja obtingut una nota inferior al 65% de la puntuació i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 65% o superior.

La qualificació final de la prova de certificació serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les parts.

e. Test de classificació

La prova de nivell o test de classificació oberta del Departament de valencià consta de la realització de:

- Un test gramatical.
- Una prova d'expressió escrita.
- Una prova oral: entrevista.

ACCÉS AL NIVELL B1

L'alumnat que vulga accedir a aquest nivell ha de realitzar:

- Un test gramatical de 30 preguntes de nivell B1
- Una expressió escrita d'una extensió de 100 paraules, proposada pel Departament.
- Una prova oral: entrevista.

Temps aproximat de la prova:

- 40 minuts per als 2 primers apartats
- 8 minuts per a l'entrevista (a partir del moment en què l'alumnat passa amb el professor entrevistador).

L'alumnat accedirà al 2n curs del nivell B1 si obté com a mínim el 60% de nota en cadascun dels apartats. Si obté un 50 % accedirà a 1r de B1 i si no hi arriba, serà col·locat en el nivell del nivell A2 que li corresponga.

ACCÉS ALS NIVELLS B2, C1 i C2

L'alumnat que vulga accedir a aquests nivells ha de realitzar:

- Un test gramatical de 60 preguntes, 20 per cada nivell.
- Una expressió escrita d'una extensió de 150 paraules, proposada pel Departament.
- Una prova oral: diàleg o entrevista.

Temps aproximat de la prova:

- 60 minuts per al test gramatical i l'expressió escrita
- 10 minuts per a l'entrevista (a partir del moment en què l'alumnat passa amb el professor entrevistador).

L'alumnat accedirà al nivell C2 si obté com a mínim un 70% de nota en cadascuna de les proves. Entre el 60% i el 70% accedirà al nivell C1.

Entre el 50 % i el 60% accedirà al nivell B2 i si no hi arriba, serà col·locat en el nivell que li corresponga segons les proves que ha realitzat.

f. Criteris de correcció

Els cursos de valencià a les EOI valencianes estan extremadament condicionats per la preparació de les Proves de Certificació, que són les que permeten als alumnes (i candidats per lliure) obtenir els títols dels nivells B1, B2, C1 i C2. Des de fa dos cursos, la prova d'A2 es gestiona de manera independent a les Proves Unificades de Certificació (PUC) valencianes generals i homogènies a totes les EOI. Per tant, a l'EOI de Castelló, excepte en el nivell A2 i en

el nivell C2.1 (que no té Prova Unificada de Certificació), la resta se cenyeixen als criteris de correcció de les PUC proporcionats cada any pel Servei d'Idiomes i Programes Europeus de Conselleria.

Els esmentats criteris estan extrets del *Marc Europeu Comú de Referència* (2001) i del *Companion* (2017) i es materialitzen de manera aplicable a les diferents destreses en les rúbriques de correcció d'expressió oral i d'expressió escrita. Per tant, aquestes rúbriques, en la mesura que són facilitades per l'administració per a l'avaluació de les PUC, seran utilitzades com a criteris de correcció al llarg del curs. D'aquesta manera, els alumnes s'acostumen a aquests paràmetres d'avaluació de cara a entendre el procés i els resultats que obtindran en les PUC.

Tindrem en compte els descriptors del MECR i les especificacions del *Companion* (2017), especialment pel que fa a la interacció i a la mediació, amb l'ajuda de les rúbriques amb què comptem, per a l'avaluació de les mediacions orals i escrites proporcionades per a l'administració de cara a les PUC.

g. Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge

El perfil de l'alumnat de l'EOI permet que es puguin aplicar diversos tipus d'avaluació, fet que ajuda al fet que cada estudiant siga coneixedor del seu procés d'aprenentatge de manera crítica i pugui incidir en els aspectes més necessaris. Aplicarem segons les necessitats de cada unitat didàctica l'autoavaluació, la coavaluació i l'heretoavaluació. Segons el moment distingirem entre avaluació de diagnòstic, formativa i sumativa.

En començar el curs realitzarem una avaluació diagnòstica per tal de conèixer el nivell del grup globalment i detectar mancances individualment per tal de tindre-les en compte des del principi.

La planificació didàctica s'ajustarà als trets i a les necessitats que s'han detectat a l'inici de curs. A l'alumnat a qui detectem errades impròpies del nivell li oferirem recursos per tal que pugui reforçar els continguts que li calguen.

L'avaluació que aplicarem serà contínua i es farà seguint l'ordre establert per les unitats didàctiques que s'ha presentat en el punt 3. A meitat del desenvolupament de cada unitat realitzarem una avaluació formativa, que serà tan individualitzada com siga possible, per tal d'ajudar els estudiants a ser responsables del seu aprenentatge. Es tracta de fomentar la seua competència estratègica i aconseguir que cada vegada depenguen menys del docent.

En totes les unitats didàctiques es preveuen: tasques orals i escrites de comprensió, de producció i d'interacció, així com de mediació. Algunes de les tasques es faran a l'aula, en paper, i seran recollides pel docent per avaluar-les. Combinarem l'avaluació de tasques que fan fora de l'aula amb d'altres que realitzen dins. Així mateix, també combinarem l'heteroavaluació, feta per nosaltres i necessària per qualificar l'alumnat, amb l'autoavaluació i la coavaluació. En aquestes darreres, fomentarem el sentit crític i constructiu de l'alumnat, ja que esdevenen potents ferramentes metodològiques capaces de millorar l'aprenentatge. Pel que fa a l'autoavaluació, té com a objectiu desenvolupar la competència estratègica de l'alumnat. Aplicarem aquest tipus d'avaluació en activitats lingüístiques on l'alumnat pugui veure de manera clara els assoliments i les mancances que té.

L'avaluació del progrés es realitzarà en acabar cada unitat didàctica. L'alumnat obtindrà informació sobre el seu treball final, però també de l'esforç realitzat durant el procés. A banda d'aquests indicadors se li oferiran mecanismes de reforç o d'ampliació, segons el que necessite cada u. Tindrà a l'abast material en línia i bibliografia que pot ser-li útil.

6. MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

L'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu degudament acreditades disposarà de les adaptacions curriculars d'accés al currículum que possibiliti o facilite el procés educatiu. Contactarem amb la Direcció i si és necessari amb la UEO per tal de rebre el suport que necessitem.

Les adaptacions curriculars necessàries que realitzarà el Departament només podran afectar la metodologia didàctica, les activitats i la prioritització i la temporalització dels objectius, així com els elements curriculars d'accés.

Si la conselleria competent en matèria d'educació autoritza per a aquest alumnat la modificació del període de permanència màxim en cada un dels nivells, es farà l'ampliació del nombre de convocatòries d'exàmens a les quals es poden presentar tal com determine. En cap cas es pot modificar la durada de cada curs. En la realització de les proves específiques que es convoquen, en cas de requerir-ho documentalment s'adaptarà la durada i les condicions de realització d'aquestes a les característiques de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu.

L'alumnat que requereixi condicions especials per a la realització de l'avaluació de certificació no estarà exempt de la realització o l'avaluació de les parts de què conste la prova. No obstant això, la disposició normativa que regule la prova de certificació podrà establir les condicions en què aquest alumnat obté certificats de competències parcials de les parts de la prova que haja superat. L'adaptació de les proves es preveurà en l'expedient acadèmic de l'alumnat. Serà necessari sol·licitar adaptacions per a les classes presencials durant la matrícula en cas de necessitar-les, per tal que el docent en siga sabedor i pugui realitzar les adaptacions pertinents.

7. FOMENT DE LA LECTURA

El Departament treballa de manera intensa el foment de la lectura a les aules. S'organitzen trobades amb escriptors i escriptores, i també es treballen novel·les a l'aula com a part integradora del coneixement lingüístic i cultural.

Considerem necessària la lectura de llibres adequats per als nivells A2, B1 i B2, que coincidirà amb cada quadrimestre, i sobre els quals es farà la corresponent prova que servirà com una més de les que determinen l'avaluació sumativa de l'alumnat. El professor determinarà en quina de les cinc destreses es basarà la prova sobre les lectures.

Al seu torn, es planteja la possibilitat de llegir un mateix llibre de lectura a C1 i C2. Els autors vindran a l'escola per a fer una xarrada o dialogar sobre l'experiència de lectura amb l'alumnat. Tanmateix, com que cada lectura correspon a un quadrimestre i com que les lectures estan en funció del nivell i dels gustos de l'alumnat, és possible que alguna lectura s'haja de canviar al llarg de curs.

El professorat informem els alumnes de les novetats literàries del moment i els animem a llegir i a participar en esdeveniments relacionats amb la lectura. El treball de les ressenyes, de les crítiques o de les descripcions prenen com a base sovint les lectures que fa l'alumnat.

En alguns grups continuarem el "Repte lector", que és una activitat que va començar el curs passat i que va animar una quantitat significativa d'alumnes a llegir.

L'antiga biblioteca ha sigut substituïda aquest curs lectiu per la mediateca, un espai habilitat per a la visió de pel·lícules, a més de ser un racó dedicat al treball i a l'estudi. És un espai pensat per al treball autònom de l'alumnat, però també per a desenvolupar-hi activitats de classe que complementen les ordinàries. L'utilitzarem en aquelles activitats que considerem que és convenient anar-hi.

Com que al Departament tenim molts llibres de lectura, en facilitarem el préstec als alumnes, amb el compromís de tindre'n cura i retornar-los. Tindrem un registre per a saber qui té cada llibre.

8. UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ

Les tecnologies de la informació i de la comunicació (TIC) aplicades als ensenyaments d'idiomes tenen per objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la Competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de la vida. La implementació didàctica d'aquestes no serà aleatòria, sinó raonada d'acord amb el context concret d'aprenentatge i es farà tant a l'aula com a fora, en les activitats de reforç i ampliació, mitjançant la ludificació, de tal manera que es reforce la motivació de l'alumnat. Així mateix, es posarà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i en l'aprenentatge col·laboratiu que brinden les TIC a través de blogs, xats i xarxes socials, entre altres. Es fomentarà l'aprenentatge actiu i l'autonomia.

És inqüestionable la utilitat i la necessitat del domini d'aquestes ferramentes per a la realització de gran part de les tasques comunicatives de la vida diària. Ara bé, si tenim en compte la diversitat de l'alumnat que hem comentat en l'apartat 2, trobarem dues possibles situacions. D'una banda, tindrem estudiants amb una bona competència digital, que no presentaran cap problema en l'ús de les TIC; d'altra banda, pot ser que hi haja alumnes poc o gens familiaritzats amb les tecnologies.

El paper del docent en aquesta diversitat de nivell tecnològic serà ajudar qui ho necessite perquè conega la utilitat dels recursos que els oferirem i els pugui utilitzar sense dificultats. L'EOI de Castelló compta amb una mediateca lingüística on l'alumnat pot acudir lliurement quan ho desitge. A banda de la biblioteca, s'hi preveu una aula d'autoaprenentatge i un espai de recursos tecnològics. És un bon lloc per animar l'alumnat poc entès que es familiaritze amb aquestes eines.

Ara bé, en casos en els quals la dificultat siga insalvable, adoptarem mesures perquè aquest alumnat no es veja en absolut perjudicat. Li facilitarem un llistat de recursos en format tradicional, que pot utilitzar com a materials de consulta. En cas de no poder utilitzar processador de textos, en els casos en els quals se'n requereixca l'ús, admetrem que les tasques les entregue escrites a mà.

Fetes aquestes observacions, opinem que l'ús de les TIC enriqueix les classes presencials, ja

que ajuda a complementar aspectes que per qüestions de temps no poden ser tractats amb profunditat. Permeten que cada alumne còmodament des de casa pugui ampliar o reforçar els aspectes que necessiti. A més a més, proporciona un contacte ràpid i eficaç entre l'alumnat i amb el docent, ja siga a través del correu electrònic o a través de l'ús de fòrums de debat.

Mereixen un tracte diferenciat les ferramentes digitals que ajuden l'alumnat a millorar les competències comunicatives i a consolidar els objectius planificats. A principi de curs se'ls oferirà un llistat de webs útils, com ja hem comentat anteriorment, que anirem ampliant segons les necessitats que es plantegen al llarg del curs. En el llistat, trobem pàgines a diccionaris i gramàtiques, d'altres que ajuden a resoldre dubtes, d'altres que reforcen continguts estrictament lingüístics i recursos on podem trobar textos orals, escrits i audiovisuals.

L'EOI compta amb la plataforma Aules, així com Teams, les quals farem servir per penjar recordatoris i materials complementaris, i enviar missatges a l'alumnat. La creació de fòrums pot ser també molt útil per compartir i resoldre dubtes. L'ús de dispositius mòbils a l'aula està permès, segons criteri de cada professor, de manera que alguns professors podran fer-los servir a classe, si ho consideren adient, per a dur a terme tasques interactives de qüestionaris, per buscar informacions o bé per consultar obres de referència. Els textos de les xarxes socials solen aparèixer en les expressions escrites de les PUC, de manera que és necessari que es treballen a l'aula de manera significativa. Per tant, el professorat pot considerar necessari la pràctica amb telèfons mòbils, sempre de manera voluntària. Actualment, l'EOI compta amb una xarxa wifi oberta per als alumnes.

En els cursos virtuals les ferramentes TIC i el bon funcionament de totes esdevé indispensable. Els docents del Departament s'han format i continuen formant-se per a oferir un ensenyament de qualitat que pose en funcionament totes les destreses necessàries i faci ús de les ferramentes digitals que ofereixen les plataformes actuals. L'esforç que hem hagut de fer ha sigut gran, ja que la notícia que hauríem de posar en funcionament els grups en línia aquest curs ens va arribar molt tard, quan just acabàvem el curs anterior i estàvem immersos en la certificació PUC, que comporta una quantitat de feina molt gran.

L'actualització dels equips de l'EOI i la substitució d'aparells informàtics esdevé també necessària si volem oferir un ensenyament de qualitat.

9. RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS

Els recursos didàctics que utilitzarem seran variats, entre els quals destaquem el treball amb textos autèntics, que seran objecte de diverses activitats depenent de les necessitats pròpies cada unitat didàctica. Els textos que utilitzarem han estat ancorats prèviament en els nivells corresponents. A més a més, hem tractat que siguin diversos, alhora que interessants i motivadors per tal d'atendre l'heterogeneïtat de l'alumnat. Treballarem amb textos escrits, orals i audiovisuals d'àmbits i gèneres molt variats. Alguns textos seran susceptibles de ser retallats o modificats lleugerament per tal d'ajustar-se al propòsit didàctic establert. D'una altra banda, utilitzarem dossiers de treball de qüestions lingüístiques concretes, que aniran acompanyats d'activitats per treballar els aspectes més conflictius de la gramàtica i de l'ortografia. Aquest material es vorà enriquit per un llistat que donarem en començar el curs i que consistirà en un recull dels recursos en línia i materials editats que hem considerat més útils. És fonamental que l'alumnat dispose de les ferramentes que pugui necessitar des del començament del curs i així contribuirem al desenvolupament de la competència estratègica.

Els llibres de text són una eina més de les que utilitzarà el professor a classe i no, necessàriament, la base fonamental del treball a l'aula:

Nivell	Grup(s)	Títol	ISBN
A2	TOTS	<i>De dalt a baix A1/A2.</i> Editorial: Bromera	978-84-9026-749-3
B1	TOTS	<i>Cursos Centre Carles Salvador nivell B1.</i> Editorial: ACPV	978-84-923667-2-9
B2	Només els cursos presencials	<i>D'ací i d'allà B2. Curs de València.</i> Editorial: Tabarca	978-84-09-53438-8
C1	Només els cursos presencials	<i>D'ací i d'allà C1.</i> Editorial: Tabarca	978-84-8025-438-0
1C2	Només els cursos presencials	<i>De dalt i baix C2.</i> Editorial: Bromera	978-84-9026-81-1-7
2C2	Només els cursos presencials i semipresencials	<i>De dalt i baix C2.</i> Editorial: Bromera	978-84-9026-81-1-7

10.ACTIVITATS CULTURALS COMPLEMENTÀRIES

ACTIVITAT	PARTICIPANTS	OBJECTIUS PEDAGÒGICS
Exposició itinerant UA_ (a triar entre): • Valencians a Nova York • El Mot i la Imatge: Isabel-Clara Simó • Literatura i cançons • Primavera Musical: la música reviscola	Tots els nivells	Treball d'aspectes culturals per a ser la base del treball lingüístic Anàlisi i comentari crític dels fenòmens culturals Treball oral a partir de recursos visuals
Diàleg amb escriptor/a	B1-B2- C1-C2	Fomentar la lectura literària de textos actuals. Promoure activitats orals en valencià relacionades amb la literatura. Millorar la competència comunicativa de l'alumnat. Incentivar la lectura literària. Afavorir el contacte de l'alumnat amb el circuit cultural.
Ruta literària per Castelló.	Alumnat de valencià de tots els nivells	Conèixer i valorar els autors castellanencs. Conèixer els espais de Castelló lligats a les nostres lletres. Acostar les obres literàries dels nostres autors als estudiants. Fomentar la lectura i la recitació del gènere poètic.
Visita a l'AVL	Alumnat de valencià de tots els nivells	Conèixer l'AVL. Valorar la tasca normativitzadora d'aquesta institució Saber les funcions que té en la regulació de la llengua
Repte lector	Alumnat de valencià de tots els nivells	Apropar-se a la literatura actual. Valorar el gènere novel·lístic. Incentivar la lectura literària.

		Millorar les competències lingüístiques a través de la lectura.
Projecció cinema a la Sala d'actes de l'EOI	Alumnat de valencià de tots els nivells	Valorar el cinema en la nostra llengua. Treballar gèneres discursius lligats al cinema. Fomentar el gust per la cultura en valencià. Promoure activitats de llengua lligades a fenòmens culturals actuals.
Activitats organitzades per l'Ajuntament de Castelló de la Plana	Alumnat de valencià de tots els nivells	Valorar les activitats culturals en valencià que es fan a Castelló. Fomentar la participació en activitats lingüístiques i culturals oferides per l'Ajuntament. Participar comunicativament de manera efectiva en activitats culturals de l'entorn més immediat. Treballar gèneres discursius a l'aula lligats a aquestes activitats culturals.
Xarrada amb escriptora Teresa Morell valenciana que ha viscut a Nova York, autora de <i>Valencians a Nova York: el cas de la Marina Alta</i>	Grups de valencià que tenen classe de matí	Aproximar-se a la literatura de l'exili Valorar la literatura biogràfica Treballar la biografia personal a partir de la xarrada

11. PLA DE MILLORA DE LA FORMACIÓ DEL PROFESSORAT

El Departament està interessat en activitats relacionades amb la millora de la pràctica docent, tant pel que fa a aspectes didàctics, com acadèmics. La cap de Departament informarà dels cursos de formació, jornades o congressos dels quals s'assabente per tal que el professorat interessat pugui realitzar-los o apuntar-s'hi, si ho desitja i així aconseguir una repercussió positiva en les nostres classes.

La incorporació i l'augment de la presència de les noves tecnologies de la informació i de la comunicació, és a dir, en l'ús de les TIC i en les aules virtuals, fa imprescindible que el professorat del Departament conega i domine aquestes eines, entre altres aspectes que considerem rellevants.